Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2121 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 25 februarie 1956

Citiți în pag. 3 și 4:

Rezoluția Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la Raportul de Activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. *(adoptată în unanimitate la 24 februarie 1956)*

ÎNTR-O ȘCOALĂ DE TRACTORIȘTI

In școlile profesionale, mii de tineri se pregătesc pentru a lupta pe frontul agriculturii noastre. Școala profesională de ucenici mecanici tractoriști de pe lîngă S.M.T. Biled pregătește tractoriști pentru S.M.T.-urile existente în regiunea Timișoara, ca și pentru cele 5 noi S.M.T.-uri care se vor înființa în acest an. Elevii școlii, fii de muncitori, țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți și colectiviști învață cu sîrguință.

In fotografie: tovarășul Constantin Ceacaru ține o lecție despre componența tractorului în fața elevilor din anul II.

Foto AGERPRES

ALEGE-ȚI DRUMUL ÎN VIAȚĂ

PROMOȚIA de absolvenți a acestui an școlar își hotărăște drumul în viață odată cu începutul celui de al doilea cincinal. Directivele Congresului partidului arată care sînt domeniile în care patria are nevoie de cadre. Se vor înălța noi uzine și centrale electrice, locuințe și teatre — trebuie mîini meștere care să construiască; se vor face cercetări în adîncurile pămîntului și se vor scoate comori infinit mai prețioase decît aurul — e nevoie de mineri, de petroliști; mașini noi și minunate vor ajuta munca omului — dar trebuie strungari și sudori, oțelari și electricieni; pentru ca necuprinsele întinderi mănoase să dea rod bogat, e nevoie de agronomi și tractoriști. In fiecare din aceste meserii, ei pot deveni mîine neîntrecuți; școlile profesionale de ucenici îi așteaptă, trebuie numai să se hotărască ce vor să devină în viață.

Țara noastră pășește spre viitor cu pași repezi, tehnica avansată a pătruns în toate ramurile producției. Multe meserii care nu-și cereau altădată decît forța fizică și cîteva reguli învățate pe dinafară pretind astăzi o înaltă calificare, cunoștințe bogate, un orizont larg. Dar stăpîni pe tehnica nouă nu pot fi cei care se apucă de o meserie din lene intelectuală, ca să scape de carte. Cum ar putea mînui complicatele mașini și mecanisme un om care nu știe să calculeze și n-are habar de principalele legi ale fizicii? Titlul de muncitor a devenit un titlu de cinste. El înseamnă abnegație și eroism, inițiativă și putere de creație. De aceea, cei mai buni și mai capabili absolvenți ai școlilor elementare să fie îndrumați să se înscrie în școlile profesionale de ucenici.

Aceeași impetuoasă dezvoltare a tehnicii a deschis drum spre toate profesiunile și fetelor, dîndu-le posibilitatea să-și afirme capacitățile. In școală, ele trebuie pregătite cu multă atenție, pentru ca în concepția lor de viață să nu-și facă loc comoditatea și tendința spre lucrurile călduțe. E. Gröber a învățat meseria de geolog și a fost încadrată în munca la mina Petrila. Dar ea nu-i în stare să prețuiască calificarea pe care a dobîndit-o, utilitatea ei în viitoarea dezvoltare a economiei patriei; preferă să lucreze în birourile serviciului tehnic și să aștepte ziua cînd se va putea înscrie la Facultatea de filologie sau de științe juridice, „să învețe o meserie curată, potrivită pentru o fată..." Aceasta, pentru că în școala elementară educația ei a fost neglijată și ea s-a înscris la școala medie tehnică de geologie numai „pentru că trebuia să se înscrie undeva..."

Această orientare „la întîmplare" este profund dăunătoare formării caracterului. Tot atît de greșit este ca cineva să-și aleagă profesiunea în mod formal, după notele pe care le-a obținut în școală la diferite materii. Se poate întîmpla, de pildă, ca un elev să aibă note foarte bune la istorie și geografie și mai slabe la fizică și științe naturale, dar pe el să-l pasioneze totuși tainele motoarelor sau viața animalelor și plantelor; oare nu va deveni el un tractorist sau un zootehnician destul de bun?

Este esențial ca viitorii absolvenți să fie ajutați să-și cunoască aptitudinile, să-și lămurească visurile și dorințele. In această direcție, este bine ca elevii clasei a VII-a să facă cunoștință cu diferite meserii, să fie trezită în ei curiozitatea, dragostea pentru muncă. Vizite în întreprinderi, discuții apropiate cu muncitorii fruntași, expoziții, cercuri practice pe lîngă școli sau ateliere în care să lucreze elevii, întîlniri cu ucenici care să le povestească activitatea lor — iată tot atîtea căi potrivite pentru ca ei să-și poată alege cu seriozitate drumul în viață. Fiecare școală are absolvenți cu care se mîndrește, care au devenit folositori patriei, oameni capabili și pregătiți, maeștri în profesiunea lor. Copiii vorbesc cu respect despre aceștia și doresc să le urmeze exemplul. Instructorii de pionieri să folosească cu înțelepciune aceste posibilități, invitînd în școală asemenea oameni, cultivînd la elevi sentimentul dragostei pentru păstrarea tradiției școlii, al ambiției pentru apărarea onoarei ei.

La vîrsta aceasta fragedă, puțini sînt copiii care au certitudinea alegerii profesiunii. Cîți nu se visează azi șoferi sau mecanici, pentru ca mîine, fermecați de romantismul expediției la Polul Sud, să vrea să devină exploratori! Un recital de balet e destul pentru a da unei fetițe iluzia că simte chemarea scenei. Experiența de viață e redusă, iar școala elementară nu le-a dat suficiente deprinderi practice pentru ca hotărîrea lor să fie luată în cunoștință de cauză. Tocmai de aceea, copilul are nevoie de un sfat, de o îndrumare.

Desigur, are cine să-l sfătuiască: profesorii, părinții, întreaga familie, tovarășii. E nevoie de cuvîntul lor înțelept, de maturitatea lor. Dar, cu toate sfaturile și îndrumările, pentru ca să pășească apoi cu încredere pe drumul ales și să fie în stare să învingă greutățile, hotărîrea luată trebuie să fie a copilului, să fie rezultatul convingerii lui ferme că așa trebuie să procedeze. El trebuie numai călăuzit spre această convingere, spre drumul care pentru el e cel mai nimerit.

Dar există și părinți care deși au muncit o viață întreagă, vor — din dragoste rău înțeleasă — să-i scutească pe copiii lor de orice efort și greutăți, să le aranjeze un colțișor liniștit într-un birou. Dar știut este că orice părinte vrea în primul rînd să facă din copilul lui un om integru, perseverent și capabil. La acest sentiment al mîndriei de părinte trebuie să facă apel instructorii de pionieri și profesorii; atunci, părinții vor înțelege că munca productivă nu închide nicidecum copiilor drumul spre poarta științei, spre dezvoltarea intelectuală și vor fi bucuroși să-l ajute să pășească pe un asemenea drum.

Generația noastră trăiește multe evenimente de seamă și numeroși dintre cei foarte tineri cred că tot ce avem noi azi există de cînd lumea. E greu să-și dea seama cîte jertfe a cerut fiecare lucru mărunt, azi firesc. Este de datoria tuturor celor ce contribuie la educația copiilor — părinți, profesori, instructori de pionieri — să-i facă pe aceștia să înțeleagă că patria care le pune la dispoziție minunate condiții de învățătură și posibilitatea de a-și realiza visurile așteaptă de la fiecare să vină în frontul muncii, să-și aleagă în viață drumul care îi va permite să aducă o reală contribuție efortului creator al întregului popor.

TELEGRAMĂ

Tovarășului
WILLIAM Z. FOSTER
New York (S. U. A.)

Iubite tovarășe Foster,

Cu ocazia celei de a 75-a aniversări a zilei dvs. de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă felicită și vă transmite un călduros salut, dvs. vechi luptător al mișcării muncitorești din Statele Unite, unul din întemeietorii Partidului Comunist din Statele Unite.

In numele Partidului Muncitoresc Romîn și al clasei muncitoare din țara noastră vă urăm ani mulți de sănătate și activitate rodnică pentru binele poporului american, pentru prietenie între popoare, pentru triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

24 februarie 1956.

ȚARA SE PREGĂTEȘTE de ALEGERI

O discuție între gospodari

BACĂU (de la corespondentul nostru).

Pe un ger aspru ce s-a lăsat odată cu venirea serii peste comuna Răcăciuni, raionul Bacău, la căminul cultural s-au adunat mai mult de 150 de țărani muncitori. Aici avea loc întîlnirea între candidatul circumscripției electorale raionale nr. 1 Bacău cu alegătorii.

Cine nu-l cunoaște în Răcăciuni pe tov. Gheorghe Iofa? Chiar și copiii de școală știu că el este președintele G.A.C. din comună. Colectiviștii și țăranii muncitori s-au adunat să dezbată împreună treburile gospodărești ale comunei.

Răcăciunii de ieri, cînd votul țăranilor era furat de moșierul Staicovici Anton și de „conu" Lică Mardiros, și-au schimbat complect înfățișarea.

Astăzi în Răcăciuni arde lumina electrică instalată în 1953 și, pe lîngă școala de 7 ani, s-a mai înființat o școală profesională zootehnică.

Robii de pe moșia deputatului de odinioară lucrează astăzi liberi în G.A.C., în întovărășiri agricole, ca salariați în G.A.S. sau pe pămîntul lor propriu.

Femeile care în trecut trebuiau să nască în chinuri pe cîmp au la dispoziție casa de naștere. Vara copiii își petrec timpul la cele două grădinițe sezoniere. Țăranii muncitori primesc îngrijirea medicală necesară la dispensar. La cinematograf rulează filme de trei ori pe săptămînă.

Seară de seară, la căminul cultural oamenii se string, discută despre metodele agrotehnice, despre ajutorul S.M.T.-ului, ascultă conferințe și iau cărți de la biblioteca.

60 de tineri activează în echipa artistică. Brigada artistică de agitație a primit la concurs premiul I pe țară. Magazinul universal este înzestrat cu tot felul de mărfuri iar centrul de închiriere sprijină pe țăranii muncitori cu unelte agricole.

Unii țărani muncitori ca Emil Damian, Sava Petru și alții au cumpărat boi cu bani împrumutați de la stat.

„Acestea sînt doar cîteva din realizări" — a spus tovarășul Gheorghe Iofa alegătorilor. Discuțiile cu candidatul au ajutat pe cetățeni să cunoască ce va fi nou în viitorul apropiat în comună.

— Consumul de lumină electrică a crescut; de aceea este nevoie să se mărească uzina electrică — a spus unul din alegători arătînd că noul grup electrogen de 36 kw. va sosi pînă în luna aprilie.

Candidatul a cerut cetățenilor să sprijine instalarea grupului, fapt care va permite mărirea rețelei electrice în cel mai scurt timp.

Colectivistul Zamfir Constantin a arătat că anul acesta se va radiofica comuna; 500 de difuzoare vor fi instalate în casele cetățenilor. Pentru aceasta este nevoie de asemenea de sprijinul activ al cetățenilor.

Unul din utemiști a cerut ca deputatul, mobilizînd pe ceilalți cetățeni să sprijine acțiunea tineretului care vrea să termine anul acesta stadionul comunal. De asemenea, în curînd va fi gata și construcția noului dispensar veterinar.

Propunerile cetățenilor sînt un bogat program de activitate al deputaților. Prin aplicarea lor în viață, comuna va deveni și mai frumoasă.

În fiecare casă

ANCHETA PRINTRE AGITATORI NOASTRĂ

Ioan Vîrcolacu nu e un agitator cu experiență îndelungată; abia s-a împlinit o lună de cînd comitetul de partid al uzinelor „Mao Țze-dun" i-a dat această sarcină. Dar cînd ești hotărît să faci treabă bună și pornești la lucru cu toată dragostea, experiența se capătă pe parcurs.

Echipa de agitatori din care face parte Ioan Vîrcolacu are în grija sa un număr de 8 străzi din circumscripția electorală orășenească nr. 93. Pentru ca nici o casă să nu rămînă nevizitată de către unul dintre agitatori, în fiecare duminică dimineață — zi de activitate intensă pentru agitatori — echipa se împarte în două grupe de cîte 2-3 tovarăși. In curțile unde locuiesc multe familii ei își divizează din nou munca pentru ca să fie vizitate cît mai multe case în același timp.

Impărțindu-și astfel munca, echipa de agitatori a lui Ioan Vîrcolacu a reușit de fiecare dată să treacă prin toate casele din cele 8 străzi, să stea de vorbă cu un număr mare de cetățeni.

In prima duminică au îndemnat pe cetățeni să meargă la centrele de afișare și să verifice dacă sînt trecuți în listele de alegători; în a doua duminică au început să vorbească oamenilor despre alegeri, despre candidații F.D.P., îndrumîndu-i totodată să viziteze Casa alegătorului din cartier. De fiecare dată însă pe lîngă problemele strict legate de alegeri se ridicau problemele gospodărești ale fiecărei străzi în parte.

Intr-o discuție în casa cetățeanului Noru Nicolae, macaragiu la uzinele „Mao Țze-dun" a aflat care sînt dorințele cetățenilor de pe intrarea Agnita. Ei vor să paveze strada și apoi să o unească cu calea 13 Septembrie. De la gospodina Dumitrescu de pe strada Cerdacului a aflat că este nevoie de un magazin de textile și de o măcelărie în apropiere.

Mergînd din casă în casă agitatorii din echipă află multe asemenea dorinți pe care le înscriu într-o informare ce ajunge la candidatul circumscripției.

De altfel, despre aceste probleme și despre multe altele asemănătoare, cetățenii au vorbit și la întîlnirea lor cu candidatul, care a avut loc marți 21 februarie. Mobilizarea cetățenilor la această întîlnire a revenit agitatorilor. Lucrul nu a fost ușor pentru că afară era frig și apoi mai era și prima zi de recensămînt, dar întîlnirea a avut totuși loc, iar problemele discutate au fost dintre cele mai interesante.

Munca agitatorilor din echipa lui Ioan Vîrcolacu a dat roade bune pînă acum. Dorința lor sinceră de a sprijini campania pregătirii alegerilor este cea mai bună garanție că și de acum înainte rezultatele muncii lor vor fi bogate.

R. ȘERBAN

Indeplinirea unei datorii patriotice

Străduindu-se să întîmpine sărbătoarea alegerii de deputați în sfaturile populare cu succese tot mai însemnate, țăranii muncitori din comuna Cireșu, raionul Turnu Severin, au predat în întregime cotele de carne ce le datorau statului pe primul trimestru al anului. Printre cei fruntași în predarea cotelor se află țăranii muncitori Simion Burcea, Ilarie Petolea, Aurel Burcea și alții.

Munca de colectări continuă în comună. Țăranii muncitori își achită cu dragoste datoriile ce le au față de stat, aducînd astfel o contribuție de seamă la îmbunătățirea continuă a aprovizionării cu produse agricole a populației muncitoare de la orașe — la creșterea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

Corespondent
A. BAGHINA

LA RECENSĂMÎNTUL POPULAȚIEI

Zilele acestea la ușa fiecărei case a bătut un recenzor. Iat-o pe recenzoarea Margareta Țuțan în casa ceferistului Macovei Dumitru din Strada Siretului. Ea complectează cu grijă fișa de recensămînt trecînd datele fiecărui membru al familiei.

Foto: EUG. CSIKOȘ

Vești din școlile de ucenici

Nici un corijent

Examenul la matematică este cel cu care am încheiat un semestru. Succesele obținute ne umple inima de bucurie.

Cum să nu ne mîndrim cu rezultatele acestor examene, cînd am reușit să lichidăm toate notele de doi. In urma celor 6 examene, pe care le-am dat pînă la sfîrșitul lui ianuarie, nici un elev din anul III al Școlii tehnice de Exploatare CFR Craiova nu a obținut note sub 3. Mai mult, sînt elevi și eleve care au luat majoritatea examenelor cu nota 5. Printre aceștia se numără și Cicu Victoria, Petroșanu Ștefan, Marin Gheorghe, Iovănel Rodica și alții. Cum să nu fim mîndri cînd avem elevi ca Păun Constantin, care deși în toți anii a fost corijent, acum a obținut la multe examene note de 4 și 5. Sîntem convinși că depunînd o muncă perseverentă în ceea ce privește însușirea temeinică a cunoștințelor profesionale, vom deveni ceferiști bine pregătiți, care niciodată nu-și vor face colectivul de rușine

Corespondent
ION PREDA

Aeromodeliștii

Pe o tăbliță roșie de sticlă, așezată deasupra unei uși stă scris: „Cercul de aeromodelism". Inăuntru, în jurul celor patru mese pe care sînt așezate tot felul de materiale necesare construcției de aeromodele, ucenicii croesc, așchiesc, sau lipesc schelete noi. Munca aceasta migăloasă cere multă atenție, dar dorința de a-și vedea aeromodelul în aer sporește energia și entuziasmul tinerilor.

Elevii Socaciu, Opriș și Damian vor termina peste cîteva zile un aeromodel de faza a treia.

Cu propulsoarele de faza întîia și cu cele de faza a doua au terminat de mult. Ei lucrează acum la o construcție mai complicată, la un aeromodel care va zbura mai sus și mai departe.

In acest fel, 35 de elevi din Școala profesională metalurgică din Cîmpia Turzii, se străduiesc să-și perfecționeze cît mai temeinic cunoștințele în cadrul cercului de aeromodelism condus de profesorul Cosac Gheorghe, folosind în mod creator timpul lor liber.

Corespondent
IOAN HANCA

Schimb de experiență

De curînd comitetul raional U.T.M. Zalău, regiunea Cluj, a organizat un schimb de experiență între elevii fruntași ai Școlii medii nr. 1, Școlii medii „Ady Endre" și ai Școlii profesionale de ucenici.

In cadrul consfătuirii s-au prezentat referate cu privire la metodele folosite în învățătură de elevii respectivi.

Ioan Lucăcel, elev la Școala profesională de ucenici, a arătat că secretul rezultatelor frumoase obținute atît în munca de atelier cît și în munca de însușire a cunoștințelor teoretice îl constituie atenția pe care o dă explicațiilor tovarășilor profesori și maiștri, îmbogățirea cunoștințelor prin studierea cărților în care se vorbește despre metodele avansate de muncă în ramura în care se specializează el — turnătoria.

Din partea Școlii medii nr. 1, au prezentat referate elevele Dobre Elisabeta, Iscrulescu Virginia, Vulișici Maria și Acalovschi Vladimir. Printre altele, eleva Dobre Elisabeta a subliniat necesitatea sprijinirii elevilor rămași în urmă. Eu — a spus Dobre — am ajutat pe Buciu Elisabeta să se îndrepte, deoarece era amenințată să rămînă corigentă la cinci obiecte.

Tovarășa Vulișici Maria și tovarășul Acalovschi Vladimir au arătat că un rol deosebit în însușirea cunoștințelor îl au cercurile pe materii.

Tovarășele Cosma Maria și Költi Rozalia de la școala „Ady Endre" au arătat că citesc materialul bibliografic care le complectează cunoștințele.

După prezentarea referatelor au urmat discuții. Din partea Comitetului raional U.T.M.-Zalău a participat tovarășul Ionescu Gheorghe.

Corespondent
PETRESCU CECILIAN

În sprijinul industriei carbonifere

In primele zile ale acestei luni, la uzina metalurgică „Unio" din Satu Mare a început construirea celui mai mare transportor de mină realizat pînă acum în țara noastră. Noul transportor va avea o lungime de 1700 m., iar lățimea benzii va fi de 1 metru.

Trecerea la fabricarea acestui mare agregat constituie pentru constructorii de la „Unio" un serios examen. Hotărîți să-și respecte angajamentul luat, de a termina construcția transportorului într-un timp record, de numai trei luni, inginerii, tehnicienii și muncitorii uzinei au organizat din vreme confecționarea a numeroase dispozitive speciale, care vor asigura o bună desfășurare a construcției transportorului și o creștere a productivității muncii. Incă în cursul acestei luni, muncitorii de la „Unio" vor executa 900 de metri din noul transportor, în luna martie vor monta ultimii 800 metri, iar în luna aprilie se va termina construirea capetelor de comandă.

La construirea acestui utilaj modern lucrează numai brigăzi de tineret. Strunjirea pieselor, de pildă, este executată de tinerii din brigada condusă de comunistul Victor Haiduc, la forjare lucrează brigada lui Gh. Korodi, iar asamblarea o face brigada lui Ioan Molnar.

Prin munca lor entuziastă, tinerii de la uzina „Unio" își vor aduce contribuția la sporirea producției de cărbune, ajutîndu-i pe mineri să-și îndeplinească sarcinile sporite ce le revin.

Scrisori dintr-o gospodărie colectivă (III)

V E C I N I I

Hotarul între Pantelimonul de Jos și satul Colilia — așezat la distanță de 3 km.— îl trage un drum care rătăcește prin stepă mărginit de fîntîni cu cumpenele săltate ca niște gîturi de dropii pîndind răsăritul. Drumurile stepei gonesc mereu în depărtări, împovărate cu dorul fetelor care le cheamă în cîntece.

— Drumurile noastre se duc toate în gura raiului, zic bătrînii privindu-le cum se pierd în apa zărilor.

— Numai că-s prea noroioase ca să nu nimerească de-a dreptul în iad, rîd feciorii și-i întărîtă...

Ca vecini, oamenii din Pantelimonul de Jos și din Colilia, de-a lungul anilor, s-au împrietenit, s-au legat neamuri — petrecînd îndrăcit la nunți și cumetrii — dar s-au și înfruntat mereu pentru izlazul pe care și unii și alții se vroiau singuri stăpîni. Cînd izbucneau certurile, satele ieșeau în stepă, fiecare căutînd să pună mîna pe vitele celuilalt și să le țină pînă ce vecinul dă semne de supunere. Proprietarii cu turme mari ședeau de-o parte, ațîțau și la urmă trăgeau aproape numai ei folosul...

Dar toate astea au fost odată...

In anul cînd a luat ființă gospodăria colectivă din Pantelimonul de Jos, oamenii din Colilia, mulți din ei, au zbîrcit din nas; li se părea că vecinii, înfundîndu-se în stepă cu 25 de atelaje — atîtea aveau la început — au să răzbească să culeagă doar spicul ierbii din răzoare.

Ion Nica și Dinciu Caracotă — un macedonean spătos, îndesat care se poticnește la vorbă ca un cal printre bolovani, — căutau să le clatine îndoielile:

— Așteptați numai să treacă un an, doi și-o să vedeți cu cît ne-o iau înainte. Deocamdată, e drept, au pasul scurt, dar mai tîrziu...

— Asta-i, vezi, răspundeau unii, ogarul cu pasul scurt poate să alerge mult și bine și tot nu pune laba pe iepuri...

Dar au trecut doi ani și colectiviștii din Pantelimonul de Jos s-au ridicat în ochii lumii poate mai mult chiar decît se așteptaseră Dinciu Caracotă și Ion Nica; și oamenii din Colilia, ațîțați de toate cîte se întîmplau cu vecinii lor, au prins să se abată pe la ei, să le cunoască rînduielile. Aceasta se întîmpla mai ales sărbătoarea. Oaspeții, cînd veneau, întîrziau mai întîi pe lîngă construcții — unele aflate în lucru — și-apoi se apucau și scoteau sufletul brigadierilor cu tot felul de întrebări, unele atît de sucite că-ți venea să te iei cu mîinile de păr. Așa de pildă, unii, care după ce aflau cum sînt îngrijite culturile, sau ce cîștig are să aducă un camion pe care colectiviștii dăduseră zvon că au să-l cumpere — ceea ce s-a și întîmplat — își roteau ochii pe sub zările vibrînd de limpezime și se trezeau cerînd brigadierului să le spună ce a mîncat la prînz, sau dacă nevastă-sa a putut să se ducă la biserică de blagoveștenii.

Brigadierii fierbeau și-abia așteptau să plece oaspeții ca să se repeadă la conducere strigînd:

— Ducă-se dracului, ce sînt ăștia preoți, arhierei? Faceți bine și nu-i mai primiți pe aici că, zău, nu se știe ce-o să se întîmple

Cu tîmplarii și fierarii, oaspeții făceau același lucru ca și cu brigadierii; numai pe paznicii de cîmp — doi bătrîni, pereche coborîtă din cer — nu puteau să-i sucească pe degete. Aceștia cum îi vedeau apărînd printre grînele în pîrgă sunau cu atîta strășnicie din trîmbițele pe care de obicei le țin spînzurate pe după gît, încît credeai că s-a pus foc lumii din patru părți...

Președintele și consiliul de conducere îi îndemnau însă pe brigadieri să aibă răbdare, că oaspeții poate vin cu un scop anume așa ca să-i lase să prindă rostul la toate...

In Colilia, încă dinaintea secerișului, comuniștii porniseră munca pentru înființarea unei gospodării colective. Treaba dura de-o lună — acuma se apropia sfîrșitul treierișului — și din întreg satul se înscriseseră doar cîteva familii; celelalte băteau marginile, așteptau și prea puțini erau aceia care se mai abăteau pe la vecinii din Pantelimonul de Jos să le facă sînge rău. Brigadierii și lemnarii îi ocărau în gura mare vărsîndu-și tot focul:

— Capete seci, s-au învîrtit un an pe la noi și n-au înțeles nimic. Hu, dacă-i mai prindem odată pe-aici!....

Pe urmă cînd se mai potoleau puneau mîna pe telefon, cereau Colilia și țipau în receptor:

— Tovarășe (referent, secretar, președinte sau orice alt hram purta persoana de la capătul firului)... Aici gospodăria colectivă „Dumitru Karboșiev". Spune-le celor din sat că noi am pornit să construim un salvan pentru 2.000 de oi... Da, așa sîntem noi, facem de toate... Spune-le că-i chemăm să-l vadă...

Intre timp președintele și secretarul de partid în gospodărie mergeau în Colilia, pierzînd uneori cîte o zi întreagă și intrau din casă în casă, alături de comuniștii din comună căutînd să-i facă pe oameni să nu-și mai plece urechile la vorbele pe care le vînturau dușmanii.

Pentru cei din Pantelimonul de Jos, treaba care se pornise în Colilia se arăta mai cu bucluc decît fusese la ei odinioară, căci în Colilia mai toate ulițele erau blagoslovite cu cîte un chiabur. La adunări, oamenii ascultau tăcuți, dar se vedea după fețele lor că se frămîntă și se zbuciumă că duc ceva greu în suflet, o povară pe care, nu se știe de ce, nu se încumetau s-o răstoarne în lume... Dar într-o seară, cineva din sală se sculă și strigă:

— Degeaba vă bateți gura. Pe vorbe nu dăm noi nici o ceapă degerată. Vrem să vedem ce luați la împărțirea avansurilor, asta e. Ați făcut voi construcții cîte ați vrut, dar trebuie să dați grîu pentru ele. Doi ani v-au lăsat mai cu ușurelul, dar acum s-a mîntuit, vă ia totul.

— Bine, i-a răspuns președintele. Duminică, la împărțirea avansurilor vă poftesc să veniți la noi, să vedeți cît grîu ne rămîne.

Duminică, cei din Colilia s-au îmbulzit cu toții în curtea gospodăriei colective din Pantelimonul de Jos. Socotitorul afișase pe un panou listele în care se afla înscrisă cantitatea de grîu ce se cuvenea fiecărui colectivist în parte, numai ca avans. Oaspeții citeau, priveau carele îngreuiate ieșind pe poartă și parcă nu le venea la îndemînă, iar președintele, spre sfîrșit, ca să-i încurce și mai mult, se urcă pe rampa magaziei și întrebă:

— Cine de la noi vrea să vîndă doi sau trei saci de grîu?

Oamenii se priviră mirați — adică ce i-o fi trăznit?! Unul dintre ciobanii gospodăriei își făcu loc cu umerii și răzbătu în față.

— Apoi, zise el cu glas cîntat, eu aș vrea să vînd vreo cinci saci.

— Auziți, urmă președintele, dînsul vinde cinci saci de grîu. Care dintre oaspeți vrea să-l cumpere grîul?... Haide nu vă temeți, n-o să vină nimeni să vi-l ia... Banii împrumutați de la stat pentru construcții, ca să știți, îi înapoiem în rate și pînă acum n-am rămas datori cu nimic. Cine vrea să cumpere grîul să vină să se înțeleagă cu omul nostru, să bem împreună aldămașul...

Peste cîtăva vreme, în Colilia se sărbătorea înființarea gospodăriei colective.

FĂNUȘ NEAGU

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarăşului N. M. Şvernic

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Text prescurtat al cuvîntării lui N. M. Şvernic la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.:

Tovarăşi! Congresul al XX-lea al marelui nostru partid, creat şi călit în lupte de nemuritorul Lenin, va intra în istoria eroică a statului sovietic ca cel mai remarcabil eveniment care marchează un nou şi puternic avînt al economiei socialiste, o nouă etapă în dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului.

In raportul prezentat Congresului al XX-lea, tovarăşul N. S. Hruşciov a făcut o analiză profundă a rolului crescînd al sindicatelor sovietice, supunînd totodată unei critici aspre, dar juste, lipsurile serioase care împiedică sindicatele să rezolve cu succes sarcinile trasate de partid în etapa actuală a construcţiei comuniste.

In toate etapele construirii noii societăţi, sindicatele au fost promotori credincioşi ai politicii partidului. Putem să nu ne îndoim că sindicatele îşi vor lichida lipsurile în muncă şi nu-şi vor precupeţi de acum înainte forţele pentru a justifica cu cinste rolul lor de onoare de şcoală leninistă a comunismului. (Aplauze).

Pentru o conducere combativă a întrecerii socialiste

Tovarăşi, cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale impresionează prin caracterul său grandios şi prin amploarea fără precedent a muncii creatoare.

Sindicatele sovietice consideră că sarcina lor principală, de cea mai mare importanţă este de a educa masele largi în spiritul atitudinii comuniste faţă de muncă, de a îndrepta iniţiativa lor creatoare spre ridicarea prin toate mijloacele a productivităţii muncii ca o condiţie hotărîtoare a victoriei comunismului.

Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal trasează căile concrete de îndeplinire a acestor sarcini. Iniţiativa nesecată a maselor, care se manifestă în întrecerea socialistă a întregului popor este o sursă puternică care permite să se asigure nu numai îndeplinirea, ci şi depăşirea sarcinii importante a celui de-al 6-lea cincinal cu privire la creşterea considerabilă a productivităţii muncii. Specificul întrecerii în etapa actuală constă în faptul că participanţii la întrecere însuşindu-şi tehnica înaintată modifică procesele tehnologice învechite, perfecţionează producţia, folosesc rezervele existente şi pe această bază asigură, în condiţiile unui consum minim de timp de lucru, sporirea producţiei, îmbunătăţirea calităţii şi reducerea preţului ei de cost.

Inovatorii fruntaşi în producţie ale căror rînduri cresc neîncetat au devenit o uriaşă forţă motrică a întrecerii. A fi inovator înseamnă a cunoaşte la perfecţie munca, a introduce tehnica nouă, aplicînd în practică realizările ştiinţei înaintate.

Iniţiativa inovatorilor exercită o mare influenţă asupra îndeplinirii şi depăşirii de către întreprinderi, secţii şi sectoare a planurilor de producţie. Dar valoarea şi importanţa inovaţiilor cresc pe măsură ce experienţa inovatorilor devine un bun al maselor largi de muncitori. Iată de ce sindicatele consideră că una din sarcinile lor primordiale este ca, paralel cu sporirea numărului inovatorilor, toţi muncitorii să-şi însuşească metodele înaintate de muncă, să-şi intensifice activitatea în cadrul întrecerii socialiste.

Din păcate, multe organizaţii sindicale şi organe administrative studiază slab experienţa inovatorilor, nu reuşesc să traducă în fapt măsurile organizatorice şi tehnice care asigură condiţii pentru o muncă de înaltă productivitate.

La numeroase întreprinderi s-au dezvoltat mult şcolile pentru însuşirea metodelor înaintate în muncă, care reprezintă una din formele eficace ale introducerii active şi răspîndirii largi a experienţei inovatorilor din producţie. Acestea nu sînt şcoli obişnuite unde învăţătorii au deaface cu elevi, ci în ele inovatorii înşişi sînt învăţători şi arată la locul de muncă cum trebuie lucrat productiv, cum se pot obţine cele mai bune rezultate în muncă.

Sindicatele vor lua toate măsurile pentru ca şi în cel de al 6-lea cincinal această formă verificată de însuşire în masă a metodelor înaintate de muncă şi de ridicare a calificării muncitorilor să ia o amploare tot mai mare.

Trebuie să se stimuleze prin toate mijloacele vizitele reciproce la întreprinderi ale brigăzilor de muncitori. Această formă de activitate de masă, dacă este organizată raţional, dă rezultate pozitive.

La îndeplinirea cu succes a planurilor de producţie la indicii tehnico-economici contribuie consfătuirile de producţie care ajută la descoperirea şi înlăturarea lipsurilor din organizarea muncii.

In pofida rezultatelor pozitive incontestabile ale consfătuirilor de producţie, numeroase organe de partid, administrative şi sindicale, continuă să subaprecieze importanţa lor, convoacă arareori consfătuiri, nu reuşesc să obţină îndeplinirea propunerilor adoptate de acestea şi astfel frînează iniţiativa în producţie a muncitorilor.

Tehnica nouă introdusă în întreprinderi cere muncitorilor cunoştinţe speciale şi priceperea de a o folosi, accelerează creşterea nivelului cultural şi tehnic al cadrelor. Sub influenţa dezvoltării tehnicii au loc mari schimbări în compoziţia clasei muncitoare, creşte numărul muncitorilor şi funcţionarilor absolvenţi ai şcolilor de 7 ani, medii şi superioare.

Toate acestea obligă sindicatele să conducă în mod mai competent întrecerea.

Trebuie să se asigure îmbunătăţirea radicală a sistemului de stimulare a fruntaşilor în întrecere, de acordare a drapelelor, a diplomelor de onoare celor mai bune întreprinderi, secţii şi brigăzi şi a premiilor cîştigătorilor în întrecerea socialistă unională, astfel încît cel puţin 75 la sută din fondul premial să fie acordat muncitorilor care creează valori materiale.

Sindicatele trebuie să dea mai multă atenţie problemelor normării muncii şi salarizării

Tovarăşi! Partidul şi Guvernul au acordat întotdeauna o mare atenţie problemelor normării muncii şi salarizării. Salariul este o puternică pîrghie a creşterii productivităţii muncii şi bunăstării materiale a muncitorilor şi funcţionarilor. Organele sindicale şi economice trebuie să asigure aplicarea principiului leninist al cointeresării materiale a lucrătorilor la rezultatele muncii lor.

La multe întreprinderi normele de lucru se mai stabilesc încă fără a ţine seama de realizările tehnicii. Conducătorii întreprinderilor nu acordă atenţie elaborării de norme întemeiate din punct de vedere tehnic. Nu norma de lucru determină salariul muncitorilor, ci norma este ajustată la nivelul de salarizare atins. Normele experimental-statistice predomină şi în prezent asupra normelor tehnice înaintate.

Lipsuri serioase există şi în organizarea salarizării inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor.

In continuare, N. M. Şvernik a enumerat o serie de sarcini ce revin sindicatelor în această privinţă.

Mai multă grijă pentru satisfacerea nevoilor şi cerinţelor muncitorilor şi funcţionarilor

Tovarăşi! Nici cînd în istoria societăţii, omul, nevoile sale, satisfacerea nevoilor sale materiale şi culturale n-au fost obiectul unei asemenea griji permanente ca cea pe care o manifestă Statul Sovietic Socialist.

Problema ridicată de tovarăşul Hruşciov în raportul de activitate al C.C. al Partidului cu privire la reducerea zilei de muncă la 7 ore, iar pentru adolescenţi şi muncitorii din profesiile principale — la 6 ore, reducerea cu două ore a zilei de lucru în ajunul zilelor libere şi de sărbătoare, trecerii în anumite întreprinderi la săptămîna de lucru de cinci zile, cu două zile libere, sporirii salariilor pentru grupele de lucrători cu salarii mici — reprezintă o uriaşă importanţă politică şi economică.

Sub capitalism mai mult de jumătate din ziua de lucru se cheltuieşte pentru formarea profitului, pentru îmbogăţirea capitaliştilor. Potrivit unor calcule nici pe departe exacte ale economiştilor burghezi, muncitorii americani lucrează aproximativ 60 la sută din ziua lor de lucru fără plată, pentru capitalist. Reuter, actualul vicepreşedinte al Uniunii sindicale, Federaţia Americană a Muncii — Congresul Organizaţiilor Industriale, luînd cuvîntul la Detroit la 9 noiembrie a anului trecut, a arătat că „în cursul ultimelor 9 luni marele monopol de automobile „General Motors" a obţinut la fiecare oră un profit de 300.000 de dolari. Pe zi el a obţinut un profit de 7.200.000 de dolari. La fiecare dolar obţinut de muncitor sub formă de salariu, monopolul a obţinut beneficii de un dolar şi 22 de cenţi"

Muncitorul sovietic lucrează pentru sine, pentru statul său

Creşterea timpului liber al muncitorilor şi funcţionarilor în legătură cu reducerea zilei de muncă obligă organizaţiile sindicale să îmbunătăţească munca culturală în rîndul oamenilor muncii.

Imbunătăţirea condiţiilor de muncă are o mare însemnătate pentru ridicarea productivităţii. In cel de-al 5-lea cincinal pentru îmbunătăţirea tehnicii securităţii muncii şi a protecţiei muncii au fost cheltuite peste 10 miliarde de ruble.

In ţările capitaliste creşte în permanenţă morbiditatea şi numărul celor care suferă de boli profesionale; patronii consideră că orice cheltuială pentru protecţia muncii şi tehnica securităţii este un lux inutil. In Anglia, după cum a spus Walter Monckton, fost ministru al muncii, se pierd anual aproximativ 20 de milioane de zile-om din cauza accidentelor în producţie şi a bolilor profesionale. In Franţa, din 1952 şi pînă în 1954, numărul accidentelor în producţie a crescut cu 15 la sută. In Germania occidentală creşte deosebit de rapid numărul celor traumatizaţi, fapt la care contribuie într-o mare măsură cursa febrilă a înarmărilor. Numai în cursul primului semestru al anului 1955 aci s-au produs 1.117.000 cazuri de traumatisme în producţie.

In Uniunea Sovietică sînt organizate pe scară largă prevederile sociale, care asigură pe muncitori şi funcţionari cu pensii şi ajutoare în caz de boală, invaliditate, bătrîneţe şi naştere.

In cel de-al 6-lea cincinal se prevede sporirea alocaţiilor pentru nevoile social-culturale de la 154 miliarde de ruble în 1955 la aproximativ 210 miliarde ruble în 1960.

Sindicatele, ca o şcoală a gospodăririi, o şcoală a muncii de conducere trebuie să fie primele care să sprijine critica de jos, să ducă o luptă intransigentă împotriva lipsurilor, să obţină cu perseverenţă înlăturarea lor.

In cel de-al 6-lea cincinal urmează să fie construite cu fonduri de stat case de locuit cu o suprafaţă totală de 205 milioane de metri pătraţi, adică de aproape două ori mai mult decît în cel de-al 5-lea cincinal. Fiecare procent al acestui plan grandios al construcţiilor de locuinţe reprezintă aproximativ 40.000 de apartamente cu cîte 2-3 camere. De aci reiese cu cîtă perseverenţă trebuie să lupte organizaţiile sindicale pentru ca toate departamentele, întreprinderile, organizaţiile de construcţii să îndeplinească sarcinile stabilite în ceea ce priveşte construcţia de locuinţe.

Noi avem toate posibilităţile pentru a depăşi această sarcină dacă vom construi în chip gospodăresc, cu economie.

O deosebită importanţă capătă controlul în îmbunătăţirea alimentaţiei publice.

Un rol important în reglementarea condiţiilor de muncă şi de trai ale muncitorilor şi funcţionarilor în întreprinderi îl are contractul colectiv. El cuprinde obligaţii bilaterale ale conducătorilor administrativi şi ale Comitetelor de întreprindere privind îndeplinirea planului de producţie, satisfacerea cerinţelor culturale şi a nevoilor materiale şi sociale ale muncitorilor. Tovarăşul Hruşciov a criticat pe bună dreptate atitudinea conciliantă a multor organe sindicale faţă de conducătorii administrativi care nu-şi îndeplinesc contractele colective. Trebuie să se ducă o luptă hotărîtă împotriva acestor lipsuri.

Tovarăşi! Sindicatele sovietice, credincioase ideilor internaţionalismului proletar întăresc şi lărgesc necontenit legăturile lor internaţionale cu sindicatele din toate ţările. In ultimii patru ani Uniunea Sovietică a fost vizitată de aproximativ 500 de delegaţii sindicale şi muncitoreşti din 74 de ţări. Acest lucru a permis dezvoltarea şi întărirea considerabilă a legăturilor cu organizaţiile muncitoreşti din străinătate. Secţii locale ale sindicatelor din America, Japonia şi Anglia s-au pronunţat de curînd pentru lărgirea legăturilor şi a schimbului de delegaţii cu sindicatele sovietice.

Salutăm sincer această declaraţie şi considerăm utilă stabilirea de legături prieteneşti cu toate organizaţiile sindicale, independent de orientarea lor politică şi religioasă. Punctele noastre de vedere nu sînt însă împărtăşite de toţi. De exemplu, liderii Confederaţiei internaţionale a sindicatelor libere se pronunţă împotriva acţiunilor comune cu Federaţia Sindicală Mondială şi cu organizaţiile naţionale afiliate la F.S.M., deşi sindicatele trebuie să aibe sarcini unice în lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii.

Lor nu le place că sindicatele sovietice îşi desfăşoară munca sub conducerea Partidului Comunist, că în Uniunea Sovietică nu există greve.

Da, într-adevăr sindicatele sovietice lucrează sub conducerea Partidului Comunist, care este partidul clasei muncitoare, detaşamentul ei de avangardă Sub conducerea Partidului Comunist, clasa muncitoare a ţării noastre s-a eliberat de capitalism, şi-a apărat onoarea şi libertatea în luptele împotriva contrarevoluţiei şi intervenţiei străine, a construit societatea socialistă şi păşeşte înainte cu siguranţă spre comunism pe drumul arătat de Lenin. (Aplauze). Partidul nostru măreşte rolul sindicatelor în satisfacerea cerinţelor materiale mereu crescînde ale muncitorilor şi funcţionarilor. Atunci de ce să ne mire faptul că Partidul îndrumă sindicatele sovietice în lupta pentru întărirea puterii statului sovietic ai cărui stăpîni cu drepturi depline sînt înşişi muncitorii, ţăranii şi intelectualii?

Unitatea de monolit a Partidului şi poporului sovietic nu este pe placul adversarilor noştri, deşi ea stîrneşte admiraţia tuturor oamenilor progresişti din lume Ce să-i faci, nici noă nu ne place unitatea înduioşătoare a liderilor sindicatelor „libere" cu imperialiştii, realizată pe seama intereselor vitale ale oamenilor muncii. Toţi ştiu că această politică de colaborare a socialiştilor de dreapta cu imperialiştii a dus în ţările capitaliste la scăderea nivelului de trai al oamenilor muncii, creşterea armatei de şomeri, scumpirea vieţii. După datele publicate de O.N.U. costul vieţii muncitorilor între 1948 şi 1954 a crescut în Brazilia, Grecia şi Islanda de aproximativ două ori, în Franţa, Norvegia şi Japonia odată şi jumătate, în Danemarca, Olanda, Italia, Spania, Canada, Anglia — cu 20-32 la sută.

In Uniunea Sovietică, toate bunurile materiale create de munca omului aparţin societăţii — oamenilor muncii înşişi. In ţara noastră salariul real nu scade, ci creşte an de an. In anul 1955 el a crescut în industrie cu 91 la sută în comparaţie cu 1940.

Aceste succese provoacă mînia şi ura adversarilor unităţii clasei muncitoare. Contrar bunului simţ ei continuă să răspîndească despre sindicatele sovietice cele mai mîrşave calomnii în speranţa de a semăna discordia între sindicatele sovietice şi sindicatele din ţările capitaliste. Dar, ceea ce liderii sindicatelor „libere" nu pot sau nu vor să înţeleagă, muncitorii înţeleg foarte bine. Ca membru al delegaţiei muncitoreşti americane, a vizitat Uniunea Sovietică şi Hillard Ellis — un compatriot al domnului Meany — preşedintele Organizaţiei A.F.L.—C.I.O. Hillard Ellis a cunoscut condiţiile de trai ale muncitorilor sovietici şi a scris un articol asupra vizitei sale în Uniunea Sovietică. In acest articol publicat în America, el a explicat în mod popular de ce în Uniunea Sovietică nu există şi nu pot exista greve. El a scris: „Ne putem oare închipui ca un dulgher care îşi construieşte propria casă, să declare grevă şi prin aceasta să împiedice construirea locuinţei pentru el şi pentru familia lui? Muncitorul sovietic este dulgherul care construieşte propria sa casă". Este greu să spui mai bine decît a spus-o acest muncitor american.

Domnul Meany ar voi ca sindicatele sovietice să organizeze greve, să împiedice construirea comunismului. In acelaşi timp, el însuşi protestează împotriva grevelor organizate de muncitori în întreprinderile capitaliste.

Recent, d-l Meany, a rostit la Congresul asociaţiei naţionale a industriaşilor următorul discurs: „In întreaga mea viaţă — a spus el — n-am făcut niciodată grevă, n-am condus niciodată vreo grevă, n-am ordonat niciodată cuiva să facă grevă şi n-am avut niciodată ceva comun cu organizarea de pichete de grevişti". Iată cum înţelege d-l Meany libertatea sindicatelor. Este de prisos să mai spunem că muncitorii americani, ca şi muncitorii din alte ţări nu sînt de acord cu această politică, cu politica sindicatelor „libere"

Sindicatele sovietice luptă pentru realizarea unităţii mişcării muncitoreşti şi cheamă Confederaţia Internaţională a Sindicatelor libere la acţiuni comune pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru pacea în întreaga lume. (Aplauze).

Sindicatele sovietice au luptat şi vor lupta pentru drepturile sindicatelor. In numele tuturor sindicatelor, C.C.S. din Uniunea Sovietică şi-a exprimat indignarea faţă de „sentinţa" poliţienească a ministrului Afacerilor Interne al Austriei, d-l Helmer, cu privire la interzicerea activităţii Federaţiei Sindicale Mondiale, care grupează în rîndurile sale peste 85 milioane de muncitori şi funcţionari din ţările Europei, Asiei, Americii Latine, Africii Negre. Acest act de samavolnicie flagrantă este condamnat de întreaga omenire progresistă ca un act ruşinos de violenţă împotriva onoarei şi conştiinţei oamenilor muncii grupaţi în Federaţia Sindicală Mondială.

Sindicatele sovietice vor lărgi şi adînci legăturile frăţeşti cu sindicatele tuturor ţărilor lumii, vor întări unitatea rîndurilor mişcării muncitoreşti internaţionale.

Tovarăşi!

Intregul popor sovietic va aproba în unanimitate planul celui de-al 6-lea cincinal şi îşi va consacra întreaga energie pentru îndeplinirea lui cu succes.

Partidul comunist este puternic prin unitatea sa ideologică şi organizatorică de nezdruncinat, prin coeziunea de fier în jurul Comitetului Central leninist — care întruchipează voinţa colectivă a partidului, experienţa lui uriaşă de organizator şi însufleţitor al victoriilor poporului sovietic

Principiul leninist al conducerii colective, restabilit de Comitetul Central al Partidului după Congresul al XIX-lea, a devenit baza de neclintit a întregii activităţi a partidului nostru, a asigurat şi asigură aplicarea creatoare a marxism-leninismului, ţinînd seama de situaţia actuală şi de sarcinile care decurg din ea, justeţea hotărîrilor adoptate şi o înaltă principialitate în lupta pentru aplicarea lor

Permiteţi-mi să dau asigurări Congresului al XX-lea al partidului că sindicatele sovietice vor fi şi pe viitor un ajutor credincios al partidului comunist un luptător activ pentru traducerea în viaţă pe deplin a ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului. (Aplauze furtunoase).

Cuvîntarea tovarăşului G. K. Jukov

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Textul prescurtat al cuvîntării rostite de G. K. Jukov la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.:

Tovarăşi!

Uriaşul avînt politic şi în muncă cu care poporul sovietic răspunde la lucrările Congresului al XX-lea al partidului nostru, dovedeşte încrederea nelimitată şi sprijinul deplin pe care el îl acordă politicii Partidului Comunist, care luptă ferm pentru interesele poporului, pentru victoria comunismului în ţara noastră, pentru pace în lume. (Aplauze).

Efectivul Forţelor Armate ca şi întregul popor sovietic a întîmpinat Congresul al XX-lea strîns unit în jurul scumpului său Partid Comunist. Ostaşii sovietici sînt devotaţi fără margini poporului lor, Partidului Comunist şi guvernului sovietic şi sînt gata întotdeauna să îndeplinească cu cinste şi demnitate datoria lor ostăşească în apărarea iubitei noastre patrii. (Aplauze).

G. K. Jukov a vorbit apoi despre măsurile deosebit de importante ale Partidului şi guvernului sovietic în scopul menţinerii păcii, întăririi încrederii şi prieteniei între popoare.

Tinzînd spre slăbirea încordării internaţionale şi stabilirea încrederii dintre state, exemplul Uniunii Sovietice a fost urmat de ţările de democraţie populară — Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria şi Albania, care şi-au redus forţele armate cu 180.000 de oameni. (Aplauze).

Poporul sovietic — a spus G. K. Jukov — crede cu hotărîre în triumful politicii leniniste de colaborare internaţională, deoarece ea este singura politică justă

Poporul sovietic nu poate însă să nu ţină seama de faptul că cercurile agresive ale statelor capitaliste se opun politicii de colaborare internaţională. Una din principalele cauze ale încordării internaţionale este politica „de pe poziţii de forţă", dusă de S.U.A., care generează cursa înarmărilor, sistemul de blocuri militare şi grupări închise, îndreptate împotriva lagărului socialist.

Bazele militare ale S.U.A. aflate pe teritoriile străine sînt o altă cauză dintre cele mai importante a încordării internaţionale.

Oamenii de stat ai S.U.A. încearcă să atribuie acestor baze o importanţă defensivă. Orice om care are cunoştinţe în problemele militare îşi dă însă seama că bazele militare situate la mii de kilometri depărtare de teritoriul propriei ţări, nu pot servi unor scopuri defensive. Nu se poate să nu se sublinieze şi faptul că guvernele statelor care şi-au pus la dispoziţie teritoriile lor pentru bazele militare americane, se joacă cu focul şi sacrifică interesele naţionale ale popoarelor ţărilor lor, pun viaţa lor în primejdie, deoarece potrivit logicei luptei armate asupra acestor baze se vor abate contraloviturile, indiferent de teritoriul pe care se află situate aceste baze.

Aş vrea să atrag atenţia asupra declaraţiilor devenite mai frecvente în ultima vreme ale anumitor reprezentanţi ai S.U.A. cu privire la sprijinirea lui Cian Kai-şi cu armament american şi prin folosirea de bombe atomice în ocuparea pe mai departe a insulei chineze Taivan şi a altor insule de litoral ale Chinei.

După cum se ştie, insula Taivan aparţine numai Republicii Populare Chineze, soarta ei poate fi hotărîtă numai de guvernul Republicii Populare Chineze, de poporul chinez, şi nu de Cian Kai-şi şi de guvernul Statelor Unite ale Americii. Poporul chinez nu poate fi speriat prin ameninţări militare, el nu face parte dintre cei sperioşi şi, după cum s-a dovedit deja, el ştie să se apere. (Aplauze furtunoase).

Consider de datoria mea să aduc pe scurt la cunoştinţa Congresului principalele direcţii pe care le urmează dezvoltarea forţelor armate ale celor mai mari state capitaliste, şi în primul rînd ale S.U.A.

Aceste state acordă cea mai mare atenţie armei atomice, elaborării unei serii întregi de modele de aceste arme care se disting prin putere de explozie diferită, precum şi elaborării metodelor de folosire a armei atomice de către aviaţie, flotă, artilerie şi prin mijloace cu reacţie.

In sistemul blocurilor militare, S.U.A. deţin monopolul creării unei puternice aviaţii strategice şi purtătoare de arme atomice prevăzînd folosirea lor în primul rînd de pe bazele militare aeriene situate în jurul Uniunii Sovietice. Ei trec asupra partenerilor lor din blocurile militare, sarcina creării de trupe terestre, a aviaţiei de front şi de trupe auxiliare, punînd principalul accent asupra forţelor armate vest-germane în curs de formare. Trupele terestre sînt întărite cu unităţi de tancuri şi mijloace antitanc, cu o artilerie fără recul şi atomică.

In pregătirea flotei maritime militare atenţia principală este acordată creării mijloacelor pentru asigurarea transporturilor maritime la distanţe mari, pentru operaţii de debarcarea desantului maritim, pentru crearea mijloacelor de apărare împotriva submarinelor şi aviaţiei de pe portavioane.

In declaraţiile făcute de personalităţi politice şi militare din S.U.A., în ultimul timp este exprimată tot mai frecvent ideea că strategia americană trebuie să se bazeze pe folosirea armei atomice, după cum se exprimă ei „în scopuri tactice", adică în cadrul acţiunilor de pe cîmpurile de luptă şi teatrele de operaţii militare

Ce anume se ascunde în spatele acestor raţionamente? Ţinînd seama de depărtarea din punct de vedere geografic a Americii, aceşti domni se îngrijesc ca arma atomică să fie folosită în primul rînd pe teritoriul Europei şi, fireşte, cît mai departe de centrele industriale ale Americii

După toate probabilităţile, monopoliştii americani îşi dau seama de posibilitatea reală a unor contralovituri atomice şi nu obiectează dacă cu ajutorul acestei arme aducătoare de moarte în cursul unei lupte armate vor fi exterminate milioane de oameni şi vor fi distruse valori uriaşe în ţările aliate lor — Germania occidentală, Italia, Franţa, Anglia şi altele.

Pot fi oare realizate aceste idei ale unor asemenea „strategi subtili"? Nu, ele nu pot fi realizate, Acum nu se mai poate lupta fără să rişti să primeşti contralovituri. Dacă vrei să dai lovituri atomice inamicului trebuie să fii pregătit să primeşti lovituri tot atît de puternice sau chiar şi mai puternice din partea lui. (Aplauze furtunoase).

Dealtfel, este puţin probabil ca şi popoarele din Europa să dorească să salveze cu preţul pieirii lor prosperitatea monopoliştilor de dincolo de Ocean care intenţionează şi pe viitor să scoată castanele din foc cu mîna altuia, aşa cum au reuşit în războaiele trecute.

Tovarăşi! Uniunea Sovietică nu ameninţă pe nimeni şi nu are de gînd să atace pe nimeni. Dar în legătură cu faptul că pînă în prezent nu a fost realizat un acord cu privire la reducerea forţelor armate şi interzicerea armei atomice, precum şi în legătură cu faptul că nici pînă în prezent nu a fost creată securitatea colectivă în Europa şi că deocamdată nu există garanţii sigure pentru o pace trainică, sîntem nevoiţi să avem astfel de Forţe Armate care să fie capabile să apere cu nădejde interesele patriei noastre pentru ca nici o provocare a duşmanilor să nu fie pentru noi neaşteptată. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Poporul sovietic, ocupat cu munca paşnică, nu poate să nu ţină cont de pregătirile militare care se fac în ţările capitaliste Dacă situaţia internaţională va deveni mai puţin încordată şi se vor crea noi garanţii de pace sîntem gata să trecem la o nouă reducere a forţelor noastre armate.

In organizarea forţelor armate sovietice pornim de la faptul că mijloacele şi formele unui război viitor se vor deosebi cu mult de toate războaiele precedente. Războiul viitor, dacă acesta va fi dezlănţuit, se va caracteriza prin folosirea în masă a aviaţiei militare, a armelor rachetă de diferite tipuri, diferitelor mijloace de exterminare în masă cum ar fi arma atomică, termonucleară, chimică şi bacteriologică. Dar noi pornim de la faptul că arma cea mai modernă, inclusiv şi mijloacele de exterminare în masă nu micşorează însemnătatea hotărîtoare a armatelor terestre, flotei şi aviaţiei.

Datorită grijii permanente pentru capacitatea de apărare a ţării noastre manifestată de partid şi guvern, forţele armate sovietice au fost transformate radical şi, din punct de vedere calitativ, au depăşit cu mult nivelul la care se aflau la sfîrşitul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Posibilităţile sporite ale economiei noastre, în primul rînd marile realizări ale industriei grele, au permis reînzestrarea armatei, aviaţiei şi flotei noastre cu tehnică de luptă de prim rang.

In cadrul forţelor noastre armate a crescut considerabil greutatea specifică a forţelor aeriene militare şi a trupelor apărării antiaeriene. Armata a fost pe deplin mecanizată şi motorizată. Forţele armate sovietice dispun în prezent de armament atomic şi termo-nuclear variat, puternice arme-rachetă cu o mare rază de acţiune. (Aplauze). Unităţile de infanterie au primit armament nou mai eficace şi au fost pe deplin motorizate. In efectivul lor au fost incluse din punct de vedere organizatoric tancuri de înaltă calitate şi auto-tunuri. Unităţile de tancuri şi mecanizate sînt superioare prin puterea lor de luptă, capacitatea de manevrare şi de acţiuni independente, unităţilor de tancuri şi mecanizate din ultimul război.

Comitetul Central al partidului şi guvernul acordă o deosebită atenţie dezvoltării forţelor aeriene militare care sînt un mijloc extrem de important de asigurare a securităţii patriei noastre. In prezent dispunem de avioane cu reacţie de prim rang, capabile să rezolve orice sarcini care îi vor fi puse în cazul unui atac din partea agresorului. (Aplauze).

In organizarea flotei maritime militare am pornit de la faptul că într-un viitor război lupta pe teatrele de operaţii maritime va căpăta o însemnătate nemăsurat mai mare decît în războiul trecut. Flota noastră maritimă militară este capabilă în prezent să apere cu nădejde împreună cu armata terestră şi aviaţia, frontierele maritime ale patriei noastre.

Ţinînd seama de pericolul real din văzduh, în special de rachetele cu mare rază de acţiune, precum şi de dezvoltarea aviaţiei strategice cu reacţie, s-a depus o muncă însemnată în domeniul organizării apărării antiaeriene a ţării. In prezent apărarea antiaeriană dispune de o aviaţie de vînătoare supersonică modernă, de artilerie antiaeriană de o înaltă calitate, de arme-rachetă antiaeriene şi de alte mijloace de asigurare a apărării antiaeriene.

Sîntem de părere că tehnica militară chiar cea mai eficace prin ea însăşi nu poate hotărî soarta unei lupte şi operaţiuni, nu poate obţine victoria şi în viitoarele războaie rezultatul luptei armate, va fi hotărît de oameni, care stăpînesc perfect tehnica de luptă, care cred în justeţea ţelurilor războiului, care sînt profund devotaţi guvernului lor şi sînt totdeauna gata să apere interesele poporului lor. (Aplauze).

Trebuie să luăm măsuri ca tineretul scutit de recrutare să poată căpăta în afara cadrelor armatei, deprinderi militare necesare pentru îndeplinirea datoriei în legătură cu apărarea patriei. In legătură cu aceasta, activitatea Asociaţiei voluntare pentru sprijinirea armatei, aviaţiei şi flotei trebuie încontinuu îmbunătăţită. Comsomolul leninist, şcolile din reţeaua Ministerului Invăţămîntului şi şcolile rezervelor de muncă au datoria să facă totul ca tineretul ţării noastre să fie educat şi mai bine pentru a deveni mai rezistent din punct de vedere fizic, mai disciplinat, pentru a fi educat în spiritul atitudinii comuniste faţă de muncă, în spiritul dragostei şi devotamentului faţă de poporul său şi a pregătirii permanente de a apăra cu cinste patria noastră socialistă (Aplauze).

Tovarăşi! Impreună cu forţele armate ale Uniunii Sovietice, de strajă păcii şi securităţii popoarelor lor, stau forţele armate ale marii Republici Populare Chineze şi ale celorlalte ţări de democraţie populară (Aplauze prelungite). Forţele noastre armate şi armatele aliaţilor noştri reprezintă o adevărată familie frăţească şi unită de ostaşi care luptă pentru un viitor luminos al popoarelor lor, gata să apere, fără să-şi precupeţească viaţa, interesele vitale ale popoarelor lor. In aceasta constă forţa şi superioritatea noastră asupra forţelor armate ale lagărului capitalist (Aplauze furtunoase).

Permiteţi-mi tovarăşi, să încredinţez Congresul al 20-lea al scumpului nostru Partid Comunist, guvernul sovietic, întregul nostru popor, pe toţi prietenii noştri, că forţele armate ale Uniunii Sovietice sînt gata întotdeauna să-şi îndeplinească cu cinste şi demnitate datoria faţă de patrie. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Şedinţa din dimineaţa zilei de 24 februarie

La şedinţa din dimineaţa zilei de 24 februarie care a fost prezidată de M. G. Pervuhin, au continuat discuţiile pe marginea raportului prezentat de N. A. Bulganin.

Primul care a luat cuvîntul a fost **S. G. Rahimov** (organizaţia de partid din Azerbaidjan).

S. G. Rahimov a citat fapte care constituie o mărturie a succeselor obţinute de R.S.S. Azerbaidjană. In cursul cincinalului trecut, în această republică au luat fiinţă noi ramuri industriale — siderurgia şi metalurgia neferoasă, industria chimică. In cursul cincinalului producţia de bumbac s-a dublat, iar recolta de cereale a crescut de 1,5 ori. Din punct de vedere al pregătirii specialiştilor, R.S.S. Azerbaidjană a depăşit unele state europene ca Olanda şi Belgia, iar numărul elevilor din şcolile din Azerbaidjan este mai mare decît cel al elevilor din Iran, Irak şi Turcia luate la un loc, deşi populaţia acestor ţări depăşeşte cu mult populaţia din R.S.S. Azerbaidjană.

In continuarea şedinţei a luat cuvîntul **M. D. Kovrighina**, care a arătat că Uniunea Sovietică este mai bine asigurată cu cadre medicale decît toate celelalte ţări din lume, inclusiv S.U.A., Anglia şi Franţa. Ea a subliniat însă că medicii nu sînt repartizaţi în mod uniform.

In cuvîntarea sa, acad. **T. D. Lisenko** a subliniat că ştiinţa agro-biologică va avea un rol important în îndeplinirea sarcinilor trasate de partid pentru cel de al şaselea cincinal în domeniul agriculturii. Această ştiinţă însă rămîne încă în multe privinţe în urma cerinţelor producţiei colhoznice şi sovhoznice. Principala cauză a acestei rămîneri în urmă este legătura insuficientă a ştiinţei cu practica

In încheiere el a spus: Ingăduiţi-mi să mi exprim din toată inima recunoştinţa pentru faptul că eu, om de ştiinţă fără de partid, am fost invitat la Congresul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. **Sînt nespus de fericit că mi s-a dat posibilitatea să trec prin uriaşa şcoală de partid pe care o constituie Congresul, care consemnează înflorirea continuă a Patriei noastre socialiste şi întărirea păcii în întreaga lume.**

G. S. Hlamov a arătat că în cel de al şaselea cincinal va lua o dezvoltare considerabilă industria constructoare de tractoare şi maşini agricole. Hlamov a vorbit apoi despre măsurile pentru îmbunătăţirea funcţionării uzinelor constructoare de tractoare şi maşini agricole.

M. G. Pervuhin, care a prezidat şedinţa, a anunţat că Comisia aprobată de Congres pentru pregătirea rezoluţiei cu privire la raportul de activitate al Comitetului Central şi-a încheiat lucrările şi va pune proiectul de rezoluţie la vot.

Congresul a adoptat rezoluţia în unanimitate.

S-a aprobat apoi rezoluţia cu privire la modificările parţiale în Statutul partidului.

După aceea au continuat discuţiile pe marginea raportului lui N. A. Bulganin.

S. Kamalov (organizaţia de partid uzbecă) a arătat că economia şi cultura poporului uzbec se dezvoltă într-un ritm care este posibil numai în condiţiile societăţii socialiste.

I. A. Benediktov a subliniat că Comitetul Central al Partidului a ridicat rolul şi importanţa sovhozurilor în agricultură, a deschis perspectiva lărgirii considerabile a producţiei sovhoznice.

Ţinînd seama de posibilităţile de care dispune, a declarat Benediktov, Ministerul Sovhozurilor consideră cu putinţă ca, printr-o gospodărire mai raţională şi prin ieftinirea construcţiilor să organizeze aproximativ 200—250 de sovhozuri specializate în legumicultură, creşterea animalelor şi cultivarea bumbacului, în loc de 100 sovhozuri prevăzute în proiectul celui de al 6-lea plan cincinal.

La tribună s-a urcat apoi **P. F. Lomako.** **Infăptuirea sarcinilor trasate de Proiectul de Directive cu privire la progresul tehnic continuu a declarat el, reclamă stăruitor sporirea considerabilă a producţiei de metale neferoase şi rare şi îmbunătăţirea calităţii lor.**

Vorbitorul s-a ocupat de perspectivele dezvoltării continuie a metalurgiei neferoase. In cel de al 6-lea cincinal volumul investiţiilor capitale în această ramură industrială de cea mai mare importanţă va spori de 2,3 ori în comparaţie cu cel de al 5-lea cincinal.

A luat cuvîntul **M. A. Evscenko.** Caracterizînd dezvoltarea industriei petrolului, vorbitorul a declarat că ea a devenit o ramură fruntaşă a economiei naţionale, cu o producţie multilateral dezvoltată şi dispunînd de cadre calificate.

M. G. Pervuhin, preşedintele şedinţei a anunţat că la discutarea raportului lui N. A. Bulganin au participat 34 de persoane. S-a prezentat apoi prezidiului propunerea de a se încheia discuţiile. Această propunere a fost adoptată.

Preşedintele a anunţat în continuare că N. A. Bulganin a renunţat la cuvîntul de încheiere, deoarece toţi cei care au luat cuvîntul au fost de acord cu tezele fundamentale ale raportului său şi cu proiectul de Directive cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal prezentat de Comitetul Central al partidului.

La propunerea lui N. A. Muhitdinov, care a luat cuvîntul în numele delegaţiilor din Moscova, Leningrad, Ucraina, Uzbekistan, Kazahstan, Bielorusia, Azerbaidjan, Lituania şi Turcmenia congresul a adoptat o rezoluţie pe marginea raportului lui N. A. Bulganin.

Congresul a confirmat apoi componenţa Comisiei pentru examinarea amendamentelor şi completărilor la Proiectul de Directive al Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

Au luat apoi cuvîntul reprezentanţi ai unor partide comuniste şi muncitoreşti din străinătate.

Congresul a fost salutat de P. de Groot (Olanda), D. Urbany (Luxemburg), T. Buk (Canada), Ali Yata (Maroc), E. Thorbjarnarsson (Islanda) şi de reprezentantul Partidului Comunist din Tunisia. S-a dat citire mesajelor de salut adresate Congresului de partidul „Avangarda Populară" din Costa Rica, Partidul Muncii din Guatemala, partidele comuniste din Bolivia, Paraguay, Grecia, Australia, Ecuador şi Triest.

In încheierea şedinţei M. G. Pervuhin care a prezidat şedinţa a declarat:

Am ascultat telegramele de salut adresate Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice de partide comuniste şi muncitoreşti frăţeşti.

Congresul a primit de asemenea numeroase telegrame de salut din partea unor organizaţii comuniste şi sindicale şi din partea altor organizaţii obşteşti din străinătate. Congresul a primit numeroase telegrame de salut din partea oamenilor muncii şi a unor organizaţii obşteşti din ţara noastră. In acestea se urează Congresului succes în lucrările sale şi avînt şi înflorire continuă Ţării sovietice socialiste — bastionul păcii şi securităţii popoarelor.

Ingăduiţi-mi ca în numele Congresului al XX-lea, să exprim profunda noastră recunoştinţă partidelor frăţeşti, tuturor organizaţiilor care au salutat Congresul partidului nostru şi să le transmit cele mai bune urări de succes în activitatea lor.

Ingăduiţi-mi ca în numele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, să vă asigur, pe dvs. dragi oaspeţi şi pe toţi cei cărora le este scumpă cauza clasei muncitoare, cauza păcii şi progresului întregii omeniri, că comuniştii din Uniunea Sovietică vor face tot ce le stă în putinţă pentru a îndeplini cu cinste sarcinile trasate de Congresul partidului şi nu-şi vor precupeţi eforturile pentru întărirea păcii în întreaga lume.

R E Z O L U Ț I A

Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la Raportul de activitate al Comitetului Central al P. C. U. S.

(Adoptată în unanimitate la 24 februarie 1956)

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

După ce a ascultat și discutat raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., cu privire la activitatea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice hotărăște:

Să aprobe în întregime linia politică și activitatea practică a Comitetului Central al P.C.U.S.;

Să aprobe propunerile și concluziile Comitetului Central cuprinse în raportul său de activitate.

Congresul constată cu satisfacție că, datorită politicii leniniste a Comitetului Central al Partidului, a guvernului sovietic și muncii eroice a poporului sovietic, în strînsă colaborare cu toate țările socialiste, au fost obținute succese uriașe în lupta pentru construirea comunismului în țara noastră și pentru pace în lumea întreagă.

Congresul aprobă cu căldură măsurile juste și înfăptuite la timp de C.C. al P.C.U.S. în perioada la care se referă raportul, în domeniul industriei și agriculturii, măsuri care asigură creșterea continuă a puterii patriei noastre, un nou avînt puternic al economiei socialiste și ridicarea considerabilă a bunăstării poporului sovietic.

Congresul subliniază că activitatea încununată de succes a C.C. al P.C.U.S. s-a bazat pe aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste, pe respectarea riguroasă a principiilor leniniste ale conducerii colective și democrației interne de partid, pe îndeplinirea neabătută a indicațiilor leniniste cu privire la legătura indisolubilă dintre partidul nostru și popor. În toți acești ani partidul a ținut sus marele steag al nemuritorului Lenin.

I.

Congresul constată că în domeniul relațiilor internaționale perioada la care se referă raportul s-a caracterizat printr-o anumită slăbire a încordării și prin apariția pe arena internațională a unor perspective reale de consolidare a păcii. Împreună cu Republica Populară Chineză și cu celelalte țări de democrație populară, Uniunea Sovietică a luat la timp o serie de măsuri de o deosebită importanță în domeniul politicii externe, îndreptate spre întărirea păcii și securității. Aceste măsuri au fost sprijinite în mod activ de toate forțele iubitoare de pace.

Întreaga desfășurare a evenimentelor arată în mod grăitor că în dezvoltarea situației internaționale s-au produs schimbări radicale în direcția întăririi pozițiilor socialismului. Principala trăsătură a epocii noastre este ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit neputincios să împiedice acest proces istoric mondial. În Uniunea Sovietică, precum și în Republica Populară Chineză, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Albania, Republica Democrată Germană, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, Republica Democrată Vietnam, continuă puternicul avînt economic și cultural, crește bună starea oamenilor muncii, se întărește unitatea moral-politică și coeziunea popoarelor în jurul partidelor comuniste și muncitorești și al guvernelor liber alese de popoare. Realizări importante în construcția socialistă au fost obținute și în Iugoslavia. Avîntul economiei în țările care pășesc pe calea socialistă se desfășoară pe o temelie sănătoasă și în condițiile întăririi crescînde a colaborării bazate pe egalitatea în drepturi și a într-ajutorării frățești.

Situația în lumea capitalistă a cărei zonă s-a îngustat considerabil se caracterizează prin ascuțirea continuă a unor contradicții adînci. O oarecare creștere a producției, obținută în țările capitaliste în cursul deceniului de după război, cu ajutorul unor factori ca militarizarea economiei și cursa înarmărilor, intensificarea expansiunii economice externe, înnoirea capitalului fix și intensificarea accentuată a exploatării oamenilor muncii, nu a dat stabilitate economiei capitaliste.

Dimpotrivă, economia capitalistă a devenit și mai instabilă. Criza generală a sistemului capitalist continuă să se adîncească. Contradicția cea mai adîncă a capitalismului — contradicția dintre forțele de producție contemporane și relațiile de producție capitaliste — se ascute tot mai mult; se adîncesc contradicțiile dintre statele capitaliste care luptă pentru piețe de desfacere și pentru sfere de influență; cresc și se adîncesc contradicțiile sociale. Ca urmare a intensificării exploatării clasei muncitoare, a creșterii scumpetei, a creșterii accentuate a impozitelor în scopuri militare, a existenței șomajului cronic într-o serie de țări capitaliste, nivelul de trai al oamenilor muncii scade; se intensifică lupta clasei muncitoare, a maselor largi populare pentru drepturile și interesele lor vitale. Capitalismul merge direct spre noi zguduiri economice și sociale.

În această situație în desfășurarea evenimentelor internaționale s-au conturat limpede două orientări fundamentale, opuse.

Pe de o parte, puterile imperialiste în frunte cu cercurile reacționare americane, cuprinse după terminarea războiului, au început să promoveze politica „de pe poziții de forță" care oglindește tendința celor mai agresive elemente din aceste țări, de a înăbuși mișcarea muncitorească, democratică și de eliberare națională, de a submina lagărul socialismului și de a stabili dominația lor mondială. În practică, această politică înseamnă cursa nestăvilită a înarmărilor, crearea de baze militare americane de-a lungul frontierelor U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, presiuni și înjghebarea de blocuri agresive îndreptate împotriva țărilor lagărului socialist, desfășurarea așa-numitului „război rece" împotriva statelor socialiste și pregătirea de noi războaie sîngeroase.

Pe de altă parte, cresc și se întăresc tot mai mult forțele care pe arena mondială se pronunță pentru pace trainică și securitatea popoarelor, ele duc o luptă activă împotriva primejdiei de război, pentru coexistența pașnică a statelor făcînd parte din sisteme sociale diferite. În legătură cu aceasta are o importanță hotărîtoare întărirea continuă a lagărului internațional al socialismului care exercită o influență crescîndă asupra desfășurării evenimentelor mondiale.

În legătură cu apariția pe arena mondială a grupului de state iubitoare de pace din Europa și Asia, care au proclamat ca un principiu al politicii lor externe neparticiparea la blocuri militare, forțele păcii au sporit considerabil. S-a creat astfel o largă „zonă a păcii" care cuprinde atît statele socialiste, cît și cele nesocialiste, iubitoare de pace din Europa și Asia și care reunește mai mult de jumătate din populația globului pămîntesc.

Un eveniment de însemnătate istorico-mondială în perioada de după război este procesul de destrămare a sistemului colonial al imperialismului. În ultimul deceniu, lupta de eliberare națională a popoarelor coloniale și semicoloniale a fost încununată de mari victorii: peste 1.200.000.000 de oameni, aproape jumătate din populația globului pămîntesc — au eliberat de dependența colonială și semicolonială. La ordinea zilei se află problema lichidării totale a sistemului colonial. A început noua perioadă a istoriei mondiale, perioadă prevăzută de marele Lenin, cînd popoarele Orientului iau parte activă la hotărîrea destinelor întregii lumi, devin un nou factor puternic în relațiile internaționale.

Cei mai activi și consecvenți luptători împotriva pericolului de război s-au dovedit a fi partidele comuniste, care se află în primele rînduri ale luptei pentru menținerea păcii, pentru interesele oamenilor muncii și pentru independența națională a țărilor lor. În același timp, numeroase alte cercuri sociale acționează de asemenea de pe poziții antirăzboinice. În interesul întăririi păcii este foarte important ca toate forțele care se pronunță împotriva războiului să acționeze într-un front unit și să nu-și slăbească eforturile în lupta pentru menținerea păcii. În această chestiune au o uriașă însemnătate înfăptuirea unității de acțiune a mișcării muncitorești, stabilirea unor contacte de acțiune între partidele comuniste și socialiste, precum și alte partide, care în fapt vor să apere pacea, să lupte împotriva jugului imperialist, să apere interesele naționale ale popoarelor lor, democrația și independența.

Congresul aprobă politica externă de pace dusă de C.C. al P.C.U.S. și de guvernul sovietic, datorită căreia au fost obținute mari succese în acțiunea de slăbire a încordării internaționale, de consolidare a păcii și de întărire a poziției forțelor democratice.

Congresul al XX-lea al Partidului consideră absolut justă linia Comitetului Central și a guvernului sovietic, ca pe baza principiului leninist al coexistenței pașnice, să se orienteze spre îmbunătățirea relațiilor, întărirea încrederii și dezvoltarea colaborării cu toate țările. În această privință pot avea un rol important cunoscutele cinci principii ale relațiilor internaționale, recunoscute de multe state și de păturile largi ale opiniei publice, — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunea, neamestecul unuia în treburile interne ale celuilalt, dezvoltarea relațiilor între state pe baza egalității și avantajului reciproc, coexistența pașnică și colaborarea economică. În actualele condiții aceste principii reprezintă cea mai bună formulă de relații între statele cu orînduiri sociale diferite și ar putea servi ca bază pentru relații pașnice trainice între statele de pe întregul glob.

Viața a confirmat întrutotul justețea propunerilor Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și celorlalte state iubitoare de pace, îndreptate spre dezarmare și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, asigurarea securității colective în Europa și asigurarea securității colective în Asia; rezolvarea acestor probleme de cea mai mare importanță va crea baza pentru o pace trainică și îndelungată și va contribui la soluționarea celorlalte probleme importante nereglementate, printre care problema germană.

Pentru consolidarea cauzei păcii în lumea întreagă ar avea o foarte mare însemnătate stabilirea unor trainice legături de prietenie între Uniunea Sovietică și Statele Unite, cele mai mari puteri din lume, precum și între Uniunea Sovietică și mari puteri ca Anglia și Franța.

Congresul al XX-lea consideră bine venite și juste acțiunile întreprinse de partea sovietică urmărind realizarea acestui țel și le aprobă în întregime.

Interesele asigurării unei păci trainice și securității popoarelor europene impun îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și țările vest-europene. Uniunea Sovietică, la fel ca și Marea Britanie, Franța, Italia, la fel ca și Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, Suedia, Finlanda, Norvegia, Grecia, Austria și toate țările europene, este vital interesată în a nu îngădui izbucnirea unui nou război în Europa, pe al cărei teritoriu s-au dat principalele lupte în primul și în cel de-al doilea război mondial. Poporul german este de asemenea vital interesat în aceasta. Așa dar, toate statele și popoarele europene sînt unite prin interesele comune ale luptei pentru preîntîmpinarea unor noi ciocniri militare.

În situația internațională actuală un rol remarcabil e menit să-l aibă lărgirea și consolidarea prieteniei și colaborării dintre Uniunea Sovietică și țările Orientului. Acordînd o mare însemnătate rezolvării acestei probleme, Congresul al XX-lea aprobă realizarea unor relații bune, prietenești, stabilite în ultimul timp cu Republica India, precum și cu Birmania, Afganistanul și Egiptul.

Năzuința crescîndă a popoarelor țărilor arabe de a-și apăra și întări independența națională corespunde cauzei întăririi păcii și democrației.

Congresul al XX-lea constată cu satisfacție că între Uniunea Sovietică și aproape toate statele limitrofe s-au stabilit relații prietenești, de bună vecinătate. Nu încape îndoială că stabilirea unor relații normale între U.R.S.S. și Iran, Turcia și Pakistan, ar corespunde intereselor vitale ale acestor țări intereselor cauzei păcii și securității popoarelor.

Un rol important în lărgirea bazei de colaborare între țări sînt menite să joace comerțul internațional și dezvoltarea legăturilor culturale.

Congresul al XX-lea constată că în momentul de față au devenit deosebit de însemnate asemenea probleme pricipiale fundamentale ale actualei evoluții internaționale cum sînt problemele cu privire la coexistența pașnică a celor două sisteme, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală și cu privire la formele de trecere a diferitelor țări la socialism.

Principiul leninist al coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite a fost și rămîne linia generală a politicii externe a Uniunii Sovietice.

Conducînd în țara sa construcția societății comuniste, Partidul nostru se pronunță cu hotărîre împotriva dezlănțuirii unui război. Partidul pornește de la imuabila teză leninistă că instaurarea unei noi orînduiri sociale într-o țară sau alta este o chestiune internă a poporului fiecărei țări. Congresul constată cu satisfacție că principiul coexistenței pașnice se bucură de o recunoaștere tot mai largă.

Sarcina cea mai importantă a Uniunii Sovietice, a țărilor socialiste și a celorlalte țări iubitoare de pace, a celor mai largi mase populare din toate țările, este menținerea și întărirea unei păci trainice și preîntîmpinarea unui nou război, a unei noi agresiuni. În condițiile internaționale actuale s-au creat posibilități reale pentru a nu îngădui forțelor agresive ale imperialismului să arunce popoarele în noi războaie, care, dat fiind actualul nivel al tehnicii militare ar aduce popoarelor nenumărate suferințe și distrugeri. Astăzi pe globul pămîntesc există nu numai sistemul capitalist. Există un puternic lagăr socialist iubitor de pace în persoana căruia forțele iubitoare de pace dispun nu numai de mijloace morale ci și de mijloace materiale pentru preîntîmpinarea unei agresiuni. În afară de aceasta există un mare grup de alte state, cu o populație numărînd sute de milioane de oameni, care se pronunță activ împotriva războiului. Există o puternică mișcare a partizanilor păcii la care iau parte toate popoarele. Mișcarea muncitorească din țările capitaliste a devenit o forță uriașă.

În aceste condiții rămîne, firește, în vigoare teza leninistă potrivit căreia din moment ce există imperialismul se menține și baza economică pentru dezlănțuirea războaielor. Iată de ce noi trebuie să dăm dovadă de cea mai mare vigilență. Atît timp cît pe globul pămîntesc dăinue capitalismul, forțele reacționare, care reprezintă interesele monopolurilor capitaliste vor tinde și pe viitor spre aventuri războinice și agresiuni, ele pot încerca să dezlănțuie un război. Nu există însă o inevitabilitate fatală a războaielor. În prezent există puternice forțe sociale și politice care dispun de mijloace serioase ca să nu îngăduie dezlănțuirea unui război de către imperialiști, iar dacă ei vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare, să zădărnicească planurile lor aventuriste. Pentru aceasta este necesar ca toate forțele care luptă împotriva războiului să fie vigilente și mobilizate, este necesar ca ele să acționeze într-un front unit și să nu slăbească lupta lor pentru menținerea și consolidarea păcii.

În urma profundelor schimbări istorice petrecute pe arena internațională în favoarea socialismului, se deschid noi perspective în ceea ce privește trecerea țărilor de la capitalism la socialism.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice pornește de la teza leninistă după care „Toate națiunile vor ajunge la socialism, aceasta e inevitabil, dar toate vor ajunge nu chiar în același fel, fiecare va aduce un specific într-o formă sau alta a democrației, într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieții sociale" (Lenin, Opere, volumul 23, E.P.L.P., pag. 60).

Experiența istorică a dezvoltării tuturor țărilor care merg pe calea socialismului a confirmat întrutotul această teză leninistă. Acum, pe lîngă forma sovietică de reorganizare a societății pe baze socialiste, există forma democrației populare. În decurs de zece ani, ea a fost verificată din toate punctele de vedere și a îndreptățit pe deplin așteptările. În statele de democrație populară există de asemenea multe nuanțe și deosebiri în funcție de condițiile din fiecare țară.

Multe elemente specifice aduce în formele construcției socialiste Republica Populară Chineză, a cărei economie era extrem de înapoiată și avea un caracter semifeudal și semicolonial înainte de victoria revoluției. Pe baza cuceririi pozițiilor de comandă hotărîtoare, statul democrat-popular se orientează spre transformarea pașnică a industriei și comerțului particular și prefacerea lor treptată într-o parte componentă a economiei socialiste.

Este absolut în firea lucrurilor ca formele de trecere a țărilor la socialism să devină pe viitor tot mai variate. Nu este însă obligatoriu ca înfăptuirea acestor forme de trecere la socialism să fie legată în orice condiții de războiul civil. Leninismul ne învață că clasele dominante nu cedează puterea de bună voie. Totuși, desfășurarea mai ascuțită sau mai puțin ascuțită a luptei de clasă pentru trecerea la socialism, folosirea sau nefolosirea violenței în cursul trecerii la socialism, depind nu atît de proletariat cît de gradul de împotrivire a exploatatorilor față de voința majorității covîrșitoare a oamenilor muncii, de folosirea violenței de către clasa exploatatorilor înșiși.

Fără îndoială că într-o serie de țări capitaliste, unde capitalismul este încă puternic, dispunînd de un uriaș aparat militar-polițienesc, este inevitabilă o ascuțire serioasă a luptei de clasă.

În același timp, în urma deplasărilor radicale survenite pe arena internațională în favoarea socialismului și în urma creșterii uriașe a forței de atracție a socialismului în rîndurile muncitorilor, țăranilor, intelectualității muncitoare, se creează condiții mai favorabile pentru victoria socialismului. Într-o serie de țări capitaliste, clasa muncitoare, în frunte cu partea ei înaintată, dispune în condițiile actuale de posibilitatea reală de a uni sub conducerea ei majoritatea covîrșitoare a poporului și de a asigura trecerea principalelor mijloace de producție în mîinile poporului.

Partidele burgheze de dreapta și guvernele formate de ele dau tot mai des faliment. În aceste condiții, clasa muncitoare, unind în jurul ei țărănimea muncitoare, cercuri largi ale intelectualității, toate forțele patriotice și dînd o ripostă hotărîtă elementelor oportuniste, incapabile să renunțe la politica de conciliere cu capitaliștii și moșierii, are posibilitatea de a înfrînge forțele reacționare, antipopulare, de a cuceri o majoritate trainică în parlament și de a-l transforma dintr-un organ al democrației burgheze, într-un instrument al adevăratei voințe populare.

Congresul subliniază că, numai datorită faptului că socialismul a învins în Uniunea Sovietică și învinge în țările de democrație populară, au devenit posibile condiții mai favorabile pentru victoria socialismului în alte țări. O condiție indispensabilă a acestei victorii a fost triumful marxism-leninismului revoluționar, lupta dusă consecvent și ferm împotriva ideologiei reformismului, a oportunismului.

Congresul pune în fața Comitetului Central al P.C.U.S următoarele sarcini în domeniul politicii externe:

Să înfăptuiască fără abatere politica leninistă de coexistență pașnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială. Să lupte activ pentru cauza păcii și securității popoarelor, pentru stabilirea încrederii între state, urmărind transformarea slăbirii obținute în încordarea internațională într-o pace trainică.

Să întărească pe toate căile relațiile frățești cu Republica Populară Chineză și cu toate țările de democrație populară, ținînd minte că cu cît vor fi mai unite și mai puternice statele socialiste, cu atît va fi mai asigurată cauza păcii.

Să întărească prietenia și colaborarea cu popoarele frățești ale Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Să întărească legăturile de prietenie și colaborare cu Republica India, Uniunea Birmană, Afganistan, Egiptul, Siria, Indonezia și cu celelalte state care stau pe pozițiile păcii; să sprijine țările care nu se lasă atrase în blocuri agresive; să meargă în întîmpinarea tuturor forțelor interesate în menținerea păcii.

Să dezvolte și să întărească relațiile de prietenie cu Finlanda, Austria, Suedia și cu celelalte țări neutre.

Să ducă o politică activă de îmbunătățire continuă a relațiilor cu S.U.A., Anglia, Franța, Italia, Germania occidentală, Japonia, precum și cu statele vecine — Iranul, Turcia și Pakistanul, urmărind întărirea încrederii reciproce, dezvoltarea largă a legăturilor economice, lărgirea contactelor și a colaborării în domeniul culturii și științei.

Să dezvolte și să întărească legăturile frățești ale poporului sovietic cu oamenii muncii din toate țările.

Să urmărească cu vigilență uneltirile acelor cercuri care nu sînt interesate în atenuarea încordării internaționale, să demaște la timp acțiunile de subminare ale dușmanilor păcii. Să ia măsurile necesare pentru întărirea continuă a puterii de apărare a statului nostru socialist, să mențină apărarea noastră la nivelul tehnicii și științei militare moderne, să asigure securitatea patriei noastre.

II.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. constată cu profundă satisfacție consolidarea continuă a situației interne a Uniunii Sovietice. Datorită aplicării consecvente de către Comitetul Central al P.C.U.S. a liniei generale a partidului, în perioada la care se referă raportul a fost obținută o creștere considerabilă a tuturor ramurilor producției sociale, a nivelului de bună stare materială și cultural al poporului, s-a întărit și mai mult unitatea moral-politică a societății sovietice, a crescut puterea Statului Sovietic.

O victorie de cea mai mare importanță a partidului și poporului a constituit-o îndeplinirea înainte de termen și depășirea celui de-al cincilea plan cincinal de către industria U.R.S.S. În 1955 producția industrială a reprezentat 185 la sută față de nivelul anului 1950 în loc de 170 la sută cît prevedea planul cincinal, printre care producția mijloacelor de producție — 191 la sută în loc de 180 la sută cît prevedea planul și producția articolelor de consum — 176 la sută în loc de 165 la sută potrivit planului. Congresul consideră necesar să se continue cu toată perseverența lupta pentru rezolvarea pe căile întrecerii economice pașnice într-un termen istoric cît mai scurt a sarcinii economice fundamentale a Uniunii Sovietice care constă în aceea că sprijinindu-se pe avantajele sistemului socialist de economie să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Partidul comunist consideră drept absolut necesar să asigure și de aici înainte creșterea mai rapidă a industriei grele, în primul rînd a siderurgiei și metalurgiei neferoase, a industriei cărbunelui și petrolului, a energeticii, construcției de mașini, producției de produse chimice și materiale de construcții. Totodată, Congresul consideră că nivelul producției sociale atins în momentul de față permite dezvoltarea în ritm rapid nu numai a producției mijloacelor de producție, ci și a articolelor de consum popular.

Condiția hotărîtoare pentru creșterea mai departe a întregii producții industriale o constituie progresul ei tehnic neîntrerupt. Este necesar să se aplice în mod perseverent și planic în industrie și transporturi cele mai noi realizări ale științei, tehnicii și experienței înaintate, să se realizeze modernizarea utilajelor în funcțiune, să se îmbunătățească și să se perfecționeze organizarea muncii și a producției, să se desfășoare mai larg specializarea și cooperarea în industrie, căutînd să se obțină pe această bază creșterea rapidă a productivității muncii, ca condiție hotărîtoare pentru îndeplinirea sarcinilor în ceea ce privește mărirea producției și creșterea continuă a bunăstării poporului.

Dezvoltarea mai departe a forțelor de producție ale țării impune în mod imperios atragerea de noi resurse de materii prime, combustibil, energie electrică și, înainte de toate, mobilizarea uriașelor resurse naturale din regiunile răsăritene ale țării. În decursul viitorilor 10—15 ani în regiunile răsăritene urmează să fie creată cea mai mare bază pentru extracția cărbunelui și producția de energie electrică din țară, a treia bază metalurgică puternică cu o capacitate de producție de 15—20 milioane de tone fontă anual, precum și noi centre de construcții de mașini.

Congresul obligă toate organizațiile de partid:

Să asigure îndeplinirea sarcinilor planului de stat de către toate ramurile industriei și toate întreprinderile nu numai în ceea ce privește producția globală, ci și la toate sortimentele stabilite și indicii calitativi;

Să folosească mai bine capacitățile de producție disponibile, să lupte pentru ca întreprinderile să lucreze în mod ritmic, fără salturi și fără muncă în asalt, să livreze producția în mod uniform în decursul întregii luni, ceea ce necesită o îmbunătățire serioasă a planificării și aprovizionării cu materiale a întreprinderilor;

Să îmbunătățească calitatea producției, să reducă sistematic prețul ei de cost, să înfăptuiască cel mai strict regim de economii, să introducă hozrasciotul;

Să introducă pe scară mai largă în producție materiile prime artificiale și înlocuitorii în așa fel încît în decursul celui de-al 6-lea cincinal produsele alimentare folosite în scopuri tehnice să fie înlocuite în întregime prin materii prime sintetice.

Statul sovietic mărește an de an investițiile capitale în economia națională. Pentru ca aceste investiții să fie utilizate cu maximum de eficacitate, este necesar să se treacă lucrările de construcții pe baze industriale moderne, să se continue lucrările pentru crearea de mari organizații teritoriale de construcții, să se îmbunătățească lucrările de proiectare, să se reducă la maximum termenele construcțiilor, să se folosească pe larg elementele prefabricate din beton armat și fabricatele produse în uzine.

În perioada la care se referă raportul, Comitetul Central al P.C.U.S a desfășurat o vastă activitate politică și organizatorică în domeniul agriculturii. C.C. a adoptat măsuri eficiente pentru lichidarea delăsării unor ramuri ale producției agricole și pentru organizarea unui avînt rapid al agriculturii.

Printre măsurile adoptate au deosebit de mare însemnătate:

Introducerea noului sistem de planificare în agricultură, care a descătușat inițiativa creatoare a colhoznicilor;

Întărirea cointeresării materiale a colhozurilor și colhoznicilor în sporirea producției de produse agricole;

Întărirea colhozurilor cu cadre de conducători și specialiști prin trimiterea la sate a multor mii de comuniști și activiști fără partid din orașe și centre industriale;

Intensificarea continuă a înzestrării tehnice a agriculturii, crearea de cadre permanente de mecanizatori în S.M.T.-uri și întărirea S.M.T.-urilor cu cadre conducătoare, cu ingineri și tehnicieni.

Sporirea alocațiilor de stat în vederea dezvoltării agriculturii.

Elaborînd programul de dezvoltare a agriculturii, Comitetul Central a hotărît în mod just ca în primul rînd să-și concentreze eforturile în direcția dezvoltării economiei cerealiere, care formează baza întregii producții agricole și, îndeosebi, a unei ramuri atît de importante cum este creșterea animalelor. De o foarte mare însemnătate sînt hotărîrile adoptate de Comitetul Central privind valorificarea pămînturilor înțelenite și sporirea considerabilă a suprafețelor însămînțate cu porumb.

Congresul trasează Comitetului Central sarcina de a continua cu neslăbită energie munca îndreptată spre avîntul agriculturii, mobilizînd partidul și întregul popor sovietic la lupta pentru crearea unui belșug de alimente pentru populație și de materii prime pentru industria ușoară.

Este necesar să se asigure mecanizarea continuă în agricultură, să se treacă în cel mai scurt timp de la mecanizarea anumitor munci la mecanizarea complexă a întregii producții agricole, să se îmbunătățească radical munca de popularizare și aplicare în producție a realizărilor științei și tehnicii sovietice și din străinătate, a experienței colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor fruntașe, pentru ca pe această bază să se obțină reducerea considerabilă a cheltuielilor de muncă și mijloace materiale pe unitate de produs agricol, creșterea recoltei la hectar la toate culturile și a productivității creșterii animalelor.

Congresul consideră că acum, cînd posibilitățile economice ale multor colhozuri au crescut considerabil, este necesar ca paralel cu dezvoltarea prin toate mijloacele a producției care trebuie să se găsească întotdeauna pe primul plan, să se acorde o mare atenție construcției în colhozuri de case de locuit, cluburi, instituții pentru copii și alte instituții social-culturale.

O condiție hotărîtoare pentru creșterea rapidă, continuă a producției agricole constă în ridicarea nivelului conducerii agriculturii. Trebuie să se pună capăt șablonului, metodelor cancelarist-birocratice, lipsei de răspundere personală și de spirit de răspundere în această chestiune. Organele de partid, sovietice și agricole trebuie să asigure conducerea concretă a fiecărui raion, colhoz, sovhoz și S.M.T., să sprijine prin toate mijloacele inițiativa maselor, să sporească cointeresarea materială în lărgirea producției agricole a lucrătorilor din agricultură, inclusiv a cadrelor conducătoare.

Congresul cheamă organizațiile de partid, sindicale, economice și comsomoliste să desfășoare mai larg întrecerea socialistă a întregului popor, să îmbunătățească conducerea ei, să ridice la un nivel mai înalt inițiativa creatoare a muncitorilor și colhoznicilor, îndrumînd-o spre înfăptuirea sarcinilor trasate de partid și guvern.

Creșterea producției industriale și agricole a creat posibilități reale pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic. În anii celui de-al cincilea cincinal venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 68 la sută, salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut cu 39 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor — cu 50 la sută. Congresul aprobă în întregime măsurile elaborate de Comitetul Central al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la sporirea continuă a salariului real al muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor colhoznicilor, cu privire la majorarea salariului categoriilor de lucrători cu salarii mici, precum și cu privire la introducerea ordinei cuvenite în retribuirea muncii, cu privire la întărirea cointeresării materiale personale a lucrătorilor în rezultatele muncii lor.

De cea mai mare însemnătate politică și economică este hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. ca, în cursul celui de-al șaselea cincinal, toți muncitorii și funcționarii să treacă la ziua de muncă de 7 ore, iar muncitorii din profesiile principale din industria cărbunelui și extractivă care lucrează în subteran, precum și adolescenții — la ziua de muncă de 6 ore. Aceeași hotărîre prevede de asemenea ca, acolo unde acest lucru este indicat, potrivit condițiilor producției, să se treacă la săptămîna de muncă de 5 zile (cu două zile libere menținîndu-se ziua de muncă de 8 ore). În cel mai scurt timp se va înfăptui reducerea zilei de muncă cu două ore sîmbăta și în zilele din ajunul sărbătorilor.

Trecerea la ziua de muncă redusă se va înfăptui fără micșorarea salariului muncitorilor și funcționarilor. Congresul aprobă în unanimitate aceste măsuri care corespund pe deplin intereselor oamenilor muncii din U.R.S.S., și își exprimă convingerea fermă că acestea vor fi întîmpinate de întregul popor sovietic cu aprobarea fierbinte, cu un nou avînt în muncă, în lupta pentru îndeplinirea celui de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

De o mare însemnătate sînt: reglementarea problemei pensiilor, prevăzută de Comitetul Central, în așa fel încît categoriile mici de pensii să fie mărite simțitor, iar pensiile nejustificat de mari să fie întrucîtva reduse; îmbunătățirea asigurării bătrînilor și plasarea în cîmpul muncii a invalizilor care pot presta o muncă socialmente utilă fără ca sănătatea lor să sufere.

În cel de-al șaselea cincinal volumul construcției de locuințe va fi mărit aproape de două ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. O sarcină de importanță primordială este, în legătură cu aceasta, cheltuirea justă a fondurilor alocate de Statul Sovietic pentru construcția de locuințe. Congresul aprobă măsurile înfăptuite de C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la introducerea ordinei în această chestiune, la înlăturarea metodelor meșteșugărești și a exagerărilor de tot felul în arhitectură, cu privire la introducerea metodelor industriale în construcție și obligă toate organizațiile de partid și economice să asigure îndeplinirea necondiționată a planurilor de stat pentru construcția de locuințe, precum și să ajute pe toate căile pe muncitori și funcționari să-și construiască în mod individual case din economiile lor personale.

Congresul consideră necesar să se întărească cu hotărîre atenția față de nevoile de trai zilnice ale populației, să se lărgească continuu rețeaua alimentației publice, să se ieftinească și să se îmbunătățească calitatea alimentației. Trebuie de asemenea să se extindă rețeaua întreprinderilor pentru deservirea populației — a spălătoriilor, atelierelor de confecțiuni, atelierelor de reparații etc., trebuie să se sporească considerabil producția de mașini și articole care ușurează munca în gospodărie.

Succese serioase au fost obținute în toate domeniile construcției culturale. Pretutindeni s-a înfăptuit învățămîntul general de 7 ani, iar în orașele mari — învățămîntul de zece ani. Se creează condițiile pentru introducerea treptată a învățămîntului general de zece ani. S-a extins considerabil pregătirea de specialiști în institutele de învățămînt superior din țară. Cu sprijinul permanent și activ al Partidului și Guvernului sovietic, oamenii de știință sovietici care lucrează rodnic pentru economia națională și pentru întărirea securității patriei noastre au obținut rezultate remarcabile într-o serie de domenii ale științei, inclusiv în fizica nucleară, matematică, mecanică și în unele ramuri ale științelor tehnice.

Totodată Congresul constată că în domeniul construcției culturale există lipsuri serioase. În activitatea școlii, cea mai mare lipsă constă în ruperea într-o anumită măsură a învățămîntului de viață, insuficienta pregătire a absolvenților școlii pentru activitatea practică. În vederea realizării cît mai grabnice a politehnizării școlii, este necesar nu numai de a introduce noi discipline care să ofere bazele cunoștințelor în problemele producției industriale și agricole, ci de a atrage în mod practic pe elevi la munca în întreprinderi, colhozuri și sovhozuri, pe loturi experimentale și în atelierele școlare. Este indicat să se înceapă crearea de școli-internate, și de a le situa în localități favorabile sănătății copiilor. Urmează să fie considerabil lărgită rețeaua de instituții preșcolare, antrenîndu-se la această muncă nu numai organele învățămîntului public și întreprinderile de stat, ci și colhozurile.

În domeniul învățămîntului superior, sarcinile principale sînt îmbunătățirea pe toate căile a calității pregătirii specialiștilor pe baza unei strînse legături între învățămînt și producție, justa repartizare a institutelor de învățămînt superior în țară, apropierea lor de producție, organizarea activității didactice potrivit actualului nivel al tehnicei. Este necesar ca tinerii ingineri și agronomi, absolvind institutele de învățămînt, să aibă cunoștințe suficiente despre economia concretă și despre organizarea producției.

Congresul consideră necesare întărirea pe toate căile a legăturii instituțiilor științifice din țară cu producția, cu cerințele concrete ale economiei naționale, concentrarea eforturilor lor creatoare în vederea rezolvării celor mai importante probleme tehnico-științifice, sporirea continuă a rolului științei în rezolvarea sarcinilor practice ale construcției comuniste.

Congresul consideră că unul din rezultatele cele mai importante ale activității Partidului Comunist în perioada la care se referă raportul este întărirea continuă a orînduirii sociale și de stat sovietice, întărirea și mai puternică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea colhoznică, a prieteniei și colaborării frățești dintre toate popoarele din U.R.S.S.

Congresul aprobă în întregime măsurile luate de Comitetul Central al P.C.U.S în vederea lărgirii drepturilor organelor republicane în construcția economică și culturală. Lăsînd în competența ministerelor unionale conducerea generală, stabilirea sarcinilor de plan, controlul asupra îndeplinirii lor, aprovizionarea cu utilaj, finanțarea investițiilor capitale, este totodată necesar să se înfăptuiască lărgirea continuă a drepturilor ministerelor republicane în conducerea curentă a întreprinderilor. Aceasta va contribui la desfășurarea și mai largă a inițiativei creatoare locale, la întărirea continuă a republicilor unionale, la consolidarea prieteniei popoarelor țării noastre.

În politica sa națională, partidul a pornit și pornește de la teza leninistă că socialismul nu numai că nu înlătură deosebirile și particularitățile naționale, ci, dimpotrivă, asigură dezvoltarea multilaterală și înflorirea economiei și culturii tuturor națiunilor și naționalităților. În întreaga sa activitate practică partidul trebuie să țină seama și de acum înainte cu cea mai mare atenție de aceste particularități.

Măreţele sarcini ale construcției comuniste cer creșterea continuă a spiritului activ și a inițiativei creatoare a oamenilor muncii, participarea și mai largă a maselor la conducerea statului, la întreaga sa activitate organizatorico-economică. În acest scop trebuie dezvoltat prin toate mijloacele democratismul sovietic, trebuie îmbunătățită cu perseverență activitatea tuturor organelor sovietice centrale și locale, trebuie întărită legătura lor cu masele. Aprobînd activitatea depusă de C.C. al P.C.U.S. în ultimii ani pentru reducerea și ieftinirea aparatului administrativ și de conducere, pentru îmbunătățirea activității tuturor verigilor acestuia, Congresul consideră necesar de a se continua această muncă, de a lupta și de aci înainte cu intransigență împotriva birocratismului, împotriva cazurilor de atitudine neatentă față de nevoile populației.

Congresul aprobă în întregime măsurile înfăptuite de C.C. al P.C.U.S. în vederea întăririi legalității sovietice, în vederea respectării riguroase a drepturilor cetățenilor, garantate de Constituția sovietică, și obligă toate organele de partid și sovietice să apere cu vigilență legalitatea, să curme cu hotărîre și să asprime orice manifestări de ilegalitate, samavolnicie, orice încălcare a ordinei de drept socialiste.

(Continuare în pag. 4-a)

REZOLUŢIA

Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S.

(Adoptată în unanimitate la 24 februarie 1956)

(Urmare din pag. 3-a)

Partidul comunist şi statul sovietic trebuie şi de acum înainte să educe pe comunişti şi pe toţi oamenii muncii în spiritul unei înalte vigilenţe politice, să întărească neîncetat vitejele noastre forţe armate, apărătoare de nădejde ale muncii paşnice a oamenilor sovietici şi ale securităţii Patriei socialiste.

III.

În perioada dintre congresele al 19-lea şi al 20-lea, partidul nostru a realizat noi mari succese datorită faptului că în întreaga sa politică internă şi externă şi în activitatea practică el s-a călăuzit de atotbiruitoarea învăţătură a marxism-leninismului, a înfăptuit ferm şi consecvent linia de construire a comunismului în ţara noastră şi întărire a lagărului socialist internaţional, a ţinut sus steagul internaţionalismului proletar şi al prieteniei între popoare.

Perioada care a trecut de la Congresul al 19-lea a fost o perioadă de creştere continuă a puterii şi prestigiului P.C.U.S., de întărire a unităţii leniniste a partidului, de ridicare a rolului său conducător în societatea sovietică. Partidul s-a întărit şi mai mult din punct de vedere politico-ideologic şi organizatoric, s-au călit mai puternic, din punct de vedere marxist-leninist masele de partid. Au crescut simţitor cadrele partidului — forţa hotărîtoare a conducerii de partid şi de stat.

Congresul al 20-lea al P.C.U.S. constată că, avînd în vedere sarcinile complexe şi de răspundere care au stat în faţa partidului şi a ţării după Congresul al 19-lea al partidului, Comitetul Central s-a dovedit a fi la înălţimea cuvenită, a rezolvat în mod just problemele arzătoare ale construcţiei de partid, de stat şi economice, a condus ţara cu siguranţă şi fermitate pe calea leninistă.

Congresul constată cu satisfacţie că în întreaga sa activitate, Comitetul Central a stat neclintit de strajă intereselor partidului şi poporului. Congresul aprobă pe deplin măsurile hotărîte adoptate de C.C. al P.C.U.S. pentru curmarea activităţii complotiste criminale a lui Beria, duşman primejdios al partidului şi poporului, şi a bandei lui. Prin aceasta s-a dat o lovitură serioasă planurilor serviciilor de spionaj imperialiste, s-a obţinut o nouă întărire a combativităţii partidului.

Congresul aprobă întru totul activitatea amplă desfăşurată de Comitetul Central cu privire la restabilirea normelor leniniste ale vieţii de partid, dezvoltarea democraţiei interne de partid, aplicarea principiului conducerii colective pe baza promovării politicii marxist-leniniste, cu privire la perfecţionarea stilului şi metodelor muncii de partid. Lupta pentru respectarea bazelor democratice ale vieţii de partid, împotriva metodelor administrative şi birocratico-cancelariste de conducere, pentru desfăşurarea criticii şi autocriticii, a asigurat întărirea activităţii maselor de partid, creşterea răspunderii comuniştilor pentru cauza partidului, un nou avînt politic şi în muncă al oamenilor muncii.

Pentru ridicarea activităţii comuniştilor şi a tuturor oamenilor muncii a avut o mare însemnătate ampla lămurire a înţelegerii marxist-leniniste a rolului personalităţii în istorie. Congresul consideră că Comitetul Central a luat întru totul just atitudine împotriva cultului personalităţii, a cărui răspîndire a diminuat rolul partidului şi al maselor populare, a redus rolul conducerii colective în partid şi a dus nu rareori la lipsuri serioase în muncă, şi trasează Comitetului Central sarcina de a nu slăbi lupta împotriva rămăşiţelor cultului personalităţii, de a porni în întreaga sa activitate de la faptul că adevăraţii creatori ai vieţii noi sînt masele populare conduse de partidul comunist.

Ca urmare a restabilirii normelor leniniste ale vieţii de partid, a dezvoltării democraţiei interne de partid, a respectării principiului conducerii colective şi a luptei împotriva cultului personalităţii, Comitetul Central a asigurat îmbunătăţirea conducerii dezvoltării industriei şi agriculturii, a scos la iveală cazurile de încălcare a legalităţii socialiste şi a adoptat măsurile necesare în vederea îndreptării lor, a chemat la luptă împotriva atitudinii de mulţumire de sine şi nepăsării şi a mobilizat întregul partid, pe toţi activiştii noştri, membri de partid şi fără de partid la accelerarea ritmului de dezvoltare a societăţii sovietice, la continua ridicare a bunăstării materiale a poporului sovietic.

Pentru a asigura şi pe viitor mersul înainte cu succes trebuie şi de acum înainte să menţinem rîndurile partidului într-o stare de înaltă combativitate, trebuie să îmbunătăţim şi să perfecţionăm neîncetat întreaga noastră activitate de partid. Congresul însărcinează Comitetul Central să ia măsuri în vederea îmbunătăţirii continue a întregii munci organizatorice de partid şi în primul rînd a întregii munci organizatorice în domeniul construcţiei economice. Organizaţiile de partid trebuie să facă o cotitură hotărîtă spre problemele conducerii concrete a construcţiei economice, să intensifice studierea tehnicii şi economiei întreprinderilor industriale, a colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor, pentru a conduce munca lor pe baza cunoaşterii profunde a problemelor.

Nivelul muncii organizatorice depinde într-o măsură hotărîtoare de organizarea controlului executării, de selecţionarea şi educarea cadrelor şi de repartizarea comuniştilor în diferitele sectoare ale construcţiei economice şi culturale. Congresul consideră necesar să se acorde o mai mare atenţie promovării cadrelor tinere, promovării femeilor, creşterii numărului comuniştilor ocupaţi în producţie.

Congresul consideră ca nejust faptul că unele organizaţii de partid şi-au slăbit atenţia faţă de problema reglementării creşterii partidului.

Pornind de la faptul că principalul este nu creşterea cantitativă ci creşterea calitativă a rîndurilor partidului, Congresul obligă organizaţiile de partid să-şi mărească grija faţă de selecţionarea individuală pentru partid a oamenilor înaintaţi, în primul rînd din rîndurile muncitorilor şi colhoznicilor.

Congresul însărcinează Comitetul Central să continue munca de perfecţionare a structurii organizatorice şi a formelor de activitate ale organelor de partid şi sovietice potrivit situaţiei în schimbare.

O deosebită atenţie trebuie să se acorde întăririi continue a verigii raionale. Congresul subliniază munca mare înfăptuită de partid în acest domeniu, consideră justă reorganizarea efectuată în structura comitetelor raionale săteşti de partid, constituirea grupurilor de instructori pe zone S.M.T. în frunte cu secretari ai comitetelor raionale.

Cu toate acestea nivelul muncii multor organizaţii raionale nu corespunde încă cerinţelor impuse de partid. Aceasta se explică prin faptul că într-o serie de raioane, activişti slabi care nu posedă calităţile practice şi politice necesare au fost numiţi secretari şi instructori ai comitetelor raionale de partid pe zone de S.M.T.-uri.

Acum, cînd în faţa ţării s-au pus sarcini uriaşe în ceea ce priveşte ridicarea agriculturii, a căpătat o deosebită însemnătate întărirea organizaţiilor raionale cu cadre experimentate şi capabile. Actualmente activiştii raionali lucrează nemijlocit în organizaţiile de bază ale partidului de la sate, S.M.T.-uri, colhozuri, sovhozuri, organizează pe oamenii muncii din agricultură în vederea îndeplinirii directivelor partidului şi guvernului. Aceasta înseamnă că de nivelul muncii organizaţiilor raionale depinde acum în măsură hotărîtoare succesul operei întregului popor — realizarea unui avînt rapid al agriculturii. De aceea este necesar să se asigure ca în munca de conducere, în comitetele raionale ale partidului, mai ales ca secretari şi instructori pe zone de S.M.T.-uri, precum şi în comitetele executive ale sovietelor raionale să fie organizatori energici ai maselor, cu spirit de iniţiativă, oameni care să cunoască bine producţia.

In acest scop este necesar să se continue stăruitor munca pentru întărirea verigii raionale atît pe seama promovării celor mai buni activişti locali, crescuţi în colhozuri şi sovhozuri, cît şi pe calea atragerii la muncă în raioane a oamenilor de la oraşe şi centre industriale, să se creeze o cointeresare materială directă a conducătorilor organelor raionale ale partidului şi a organelor sovietice în ceea ce priveşte rezultatele activităţii economice a S.M.T.urilor, colhozurilor şi sovhozurilor.

In acelaşi timp, este necesar să se desfăşoare munca de întărire continuă a organizaţiilor de partid orăşeneşti, să se ridice pe toate căile răspunderea comitetelor orăşeneşti şi comitetelor raionale orăşeneşti ale partidului pentru activitatea întreprinderilor industriale, în special în ceea ce priveşte introducerea în producţie a celor mai noi realizări ale ştiinţei, tehnicii şi experienţei înaintate, precum şi pentru munca tuturor întreprinderilor şi organizaţiilor chemate să satisfacă nevoile de zi cu zi ale populaţiei.

O condiţie de cea mai mare importanţă pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce stau în faţa partidului o constituie întărirea continuă a legăturilor partidului în ansamblu şi ale fiecărei organizaţii de partid în parte cu masele cele mai largi ale oamenilor muncii.

Congresul atrage atenţia organelor de partid asupra necesităţii de a se însufleţi activitatea sovietelor de deputaţi ai oamenilor muncii şi a organizaţiilor sindicale, astfel încît să se ridice hotărît rolul lor în construcţia economică şi culturală, în satisfacerea nevoilor şi cerinţelor de zi cu zi ale populaţiei, în opera de educare comunistă a oamenilor muncii.

Un loc de seamă în viaţa obştească a ţării îl ocupă Comsomolul leninist care ia parte activă la construcţia economică şi culturală, ajută partidul la educarea tineretului în spirit comunist. Există însă lipsuri serioase în activitatea organizaţiilor de comsomol, în special în munca lor ideologică-educativă. Uneori organizaţiile de comsomol nu se pricep să îndrume tineretul spre munca practică, substituie munca organizatorică vie prin rezoluţii, prin prezentarea de paradă a lucrurilor, prin zgomot.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar să fie îmbunătăţită conducerea comsomolului de către partid. Organizaţiile de partid trebuie să manifeste mai multă grijă pentru crearea condiţiilor necesare în vederea desfăşurării muncii educative şi culturale de masă în rîndurile tineretului, să asigure o participare şi mai activă a comsomoliştilor şi întregului tineret sovietic la construcţia de stat, economică şi culturală, la întreaga viaţă social-politică a ţării.

In domeniul muncii ideologice Congresul consideră drept una din principalele sarcini înlăturarea rupturii dintre propaganda şi practica construcţiei comuniste. Este necesar ca propaganda şi agitaţia noastră să fie legate mai strîns de sarcinile creării bazei materiale, de producţie a comunismului, a unui belşug de bunuri materiale şi culturale, de creşterea conştiinţei comuniste a cetăţenilor, punîndu-se capăt dogmatismului şi bucherismului, străine spiritului creator al marxism-leninismului. Sarcina propagandei constă nu numai în a explica teoria marxism-leninismului ci şi în a contribui la traducerea ei practică în viaţă.

Congresul subliniază că Comitetul Central a luat din timp atitudine împotriva încercărilor de deviere de la linia generală a partidului în ce priveşte dezvoltarea cu precădere a industriei grele, precum şi împotriva confuziei în problema construirii socialismului în ţara noastră şi în alte cîteva probleme ale teoriei.

Congresul însărcinează Comitetul Central să păzească şi pe viitor, ca lumina ochilor, puritatea teoriei marxist-leniniste, dezvoltînd-o în mod creator în procesul luptei practice pentru comunism, pe baza generalizării experienţei istorice noi şi a faptelor realităţii vii. Totodată trebuie să se ducă o luptă neslăbită împotriva manifestărilor ideologiei burgheze.

Congresul subliniază că educarea comunistă a oamenilor muncii şi, în primul rînd, a tinerei generaţii este o sarcină de cea mai mare importanţă, şi obligă organizaţiile de partid să folosească mai complect şi mai activ în aceste scopuri toate mijloacele educaţiei ideologice — propaganda, agitaţia, presa, radioul, organizaţiile şi instituţiile cultural-educative, ştiinţa, literatura şi arta.

Congresul îşi exprimă convingerea că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, înarmat cu marea învăţătură a marxism-leninismului, va uni şi mai strîns sub steagul său întregul popor sovietic şi îl va duce spre noi victorii istorice-mondiale ale comunismului.

HOTĂRÎREA

Congresului al XX-lea al P. C. U. S. cu privire la modificări parţiale în Statutul P.C.U.S.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice hotărăşte să aducă următoarele modificări Statutului P.C.U.S.:

1. — Stabileşte că plenarele comitetelor regionale, comitetelor de ţinut şi C.C. ale partidelor comuniste din republicile unionale se convoacă cel puţin odată la patru luni, iar plenarele comitetelor districtuale, comitetelor orăşeneşti şi comitetelor raionale de partid — cel puţin odată la trei luni.

2. Ţinînd seama de dorinţa organizaţiilor locale de partid, stabileşte că congresele partidelor comuniste din republicile unionale, conferinţele de partid, de ţinut, regionale, districtuale, orăşeneşti în oraşele împărţite în raioane, se convoacă odată la doi ani. Congresele partidelor comuniste din republicile unionale împărţite în regiuni: Ucraina, Bielorusia, Kazahstan, Uzbekistan, se pot ţine odată la patru ani.

3. Se elimină punctul „C" al paragrafului 35 din Statutul P.C.U.S.

4. In scopul lărgirii drepturilor organelor locale de partid se consideră că, în marile întreprinderi şi în instituţiile care numără peste 300 de comunişti pot fi create comitete de partid în baza hotărîrii comitetelor regionale, comitetelor de ţinut, C.C. ale partidelor comuniste din republicile unionale.

5. Consideră nepotrivit să menţină în viitor în Statutul partidului indicaţia cu privire la numărul secretarilor comitetelor de partid, avînd în vedere că numărul lor se poate schimba în funcţie de condiţiile concrete de muncă. Stabileşte că numărul secretarilor comitetelor de partid va fi fixat de C.C. al P.C.U.S.

6. Pornind de la sarcina întăririi influenţei organizaţiilor de partid în secţii, în brigăzi şi în sectoarele întreprinderilor, colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor stabileşte că în organizaţiile de bază ale partidului care au peste 50 de comunişti pot fi create organizaţii pe secţii în baza hotărîrii comitetelor raionale, comitetelor orăşeneşti sau a secţiilor politice corespunzătoare.

7. — Din paragraful 64 al Statutului P.C.U.S. se elimină menţiunea cu privire la secţiile politice din transporturi.

Hotărîrea a fost adoptată în unanimitate.

HOTĂRÎREA

Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice asupra raportului lui N. A. Bulganin — Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956-1960

(Adoptată în unanimitate la 24 februarie 1956)

1. — Se ia ca bază proiectul de Directive al Congresului al XX-lea al P.C.U.S., cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960, prezentat de C.C. al P.C.U.S.

2. — Se alege o comisie a Congresului pentru examinarea amendamentelor şi completărilor la proiectul de Directive.

★

Congresul al XX-lea a adoptat hotărîrea de a forma o comisie pentru examinarea amendamentelor şi completărilor la proiectul de Directive al Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960, din care fac parte: **Bulganin N. A. (preşedinte); Aristov A. B.; Baibakov N. K.; Beliaev N. I.; Benediktov I. A.; Beşcev B. P.; Bobrovnikov N. I.; Cernîşev V. E.; Dementiev P. V.; Djavahişvili G. D.; Doroşenko P. E.; Efremov M. T.; Eliutin V. P.; Evseenko M. A.; Hlamov G. S.; Hrunicev M. V.; Hruşciov N. S.; Iasnov M. A.; Jimerin D. G.; Kaganovici L. M.; Kalcenko N. T.; Kamalov S.; Kiricenko A. I.; Kocinian A. E.; Kosîghin A. N.; Kovrighina M. D.; Kucerenko V. A.; Kunaev D. A.; Laptev N. V.; Laţis V. T.; Lobanov P.P.; Lomako P. F.; Malenkov G. M.; Malîşev V. A.; Malţev T. S.; Maţkevici V. V.; Mazurov K. T.; Mihailov N. A.; Mikoian A. I.; Milarşcikov V. P.; Miurisep A. A.; Molotov V. M.; Nikitin P. V.; Orlovski K. P.; Ovezov B.; Pervuhin M. G.; Prokkonen P. S.; Raghimov S. G.; Rudakov A. P.; Rudi G. I.; Saburov M. Z.; Soloviov L. P.; Suerculov A.; Suslov M. A.; Şelepin A. N.; Şepilov D. T.; Şeremetiev A. G.; Şumauskas M. I.; Şvernik N. M.; Tevosian I. F.; Tihomirov S. M.; Uldjabaev T.; Voroşilov K. E.; Zademidko A. N.; Zaveniaghin A. P.; Zverev A. G.**

In legătură cu calamităţile naturale din Iugoslavia

Schimb de telegrame între tovarăşii N. A. Bulganin şi I. B. Tito

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

In legătură cu calamităţile naturale care s-au abătut în ultimul timp asupra Iugoslaviei şi în urma cărora s-au înregistrat victime omeneşti şi pagube materiale, tovarăşul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a adresat la 18 februarie a.c. tovarăşului I. B. Tito, preşedintele Vecei Executive Federative a Iugoslaviei următoarea telegramă:

„Preşedintelui Vecei Executive Federative a Republicii Populare Federative Iugoslave, tovarăşul I. Broz Tito.

In numele Guvernului Sovietic exprim Guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia profunde condoleanţe în legătură cu moartea unor cetăţeni iugoslavi şi cu pagubele materiale pricinuite de calamităţile naturale în regiunea Macedoniei.

Urez sincer guvernului Iugoslaviei lichidarea cît mai grabnică a consecinţelor calamităţilor naturale care s-au abătut asupra locuitorilor Macedoniei.

N. BULGANIN
preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S."

★ ★

Comitetul Executiv al Uniunii Societăţilor de Cruce Roşie şi de Semilună Roşie ale U.R.S.S., exprimînd condoleanţele sincere în legătură cu moartea unor oameni şi cu pagubele materiale suferite de populaţia Iugoslaviei în cursul avalanşelor de zăpadă şi al inundaţiilor, a trimis Comitetului Central al Crucii Roşii Iugoslave 40.000 ruble pentru a uşura soarta sinistraţilor.

La 21 februarie a.c., tovarăşul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a primit următoarea telegramă din partea tovarăşului I. B. Tito, preşedintele Vecei Federative Executive a Iugoslaviei:

„Preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., tovarăşul N. A. Bulganin.

Sînt foarte mişcat de profunda înţelegere şi compătimire, exprimată de dvs. în numele Guvernului Sovietic, Guvernului R.P.F.I. în legătură cu moartea unor cetăţeni ai noştri şi cu pagubele pricinuite de forţele naturii în Macedonia.

In numele Vecei Executive Federative, vă rog să primiţi mulţumirile noastre cele mai sincere.

IOSIP BROZ-TITO"

Conferinţa de presă ţinută de Pineau

PARIS 24 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la 23 februarie în cadrul unei conferinţe de presă, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a subliniat că una din principalele probleme ale contemporaneităţii este problema dezarmării. Amintind despre declaraţia guvernamentală a lui Guy Mollet în această problemă, Pineau a declarat că, după părerea guvernului francez, realizarea unui acord cu privire la dezarmare poate crea condiţii favorabile pentru rezolvarea problemei germane. Pineau a adăugat că reprezentantul francez în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, Jules Moch, a fost însărcinat să prezinte planul francez în care sînt luate în consideraţie propunerile Angliei, Uniunii Sovietice şi S.U.A. în problema dezarmării.

Pineau a declarat că tratativele franco-vest-germane cu privire la Saar sînt „extrem de complicate", dar şi-a exprimat speranţa că ele „nu se vor termina printr-o ruptură".

In continuare Pineau s-a referit la tratativele franco-marocane care au loc în prezent, precum şi la situaţia din Orientul Mijlociu şi la o serie de alte probleme.

Divergenţele din sînul coaliţiei guvernamentale de la Bonn

BERLIN 24 (Agerpres). — Contradicţiile din cadrul coaliţiei guvernamentale vest-germane după înfrîngerea suferită de partidul lui Adenauer în landul Rhenania de Nord-Westfalia continuă să se agraveze.

Blocul dintre partidul liber democrat (unul din partidele coaliţiei guvernamentale — N.R.) şi partidul social-democrat din opoziţie a neliniştit în foarte mare măsură pe liderii Uniunii creştin-democrate. La 20 şi 22 februarie Adenauer a rostit două cuvîntări atacînd vehement şi ameninţînd pe colegii săi din partidul liber-democrat.

In discursul rostit la 20 februarie Adenauer a declarat că el examinează problema cu privire la oportunitatea colaborării pe viitor a partidului său (U.C.D.) cu partidul liber-democrat.

După cum anunţă corespondentul din Bonn al agenţiei United Press, la 22 februarie Adenauer a declarat că Germania occidentală „nu poate admite în momentul de faţă izbucnirea unei crize politice în ţară". Cancelarul a subliniat că Germania occidentală care se află în prima linie a „războiului rece" are nevoie în mod deosebit de stabilitate internă.

Totodată, Adenauer caută să influenţeze populaţia landului Baden-Württenberg unde la 4 martie urmează să aibă loc alegeri pentru landtag.

ÎNDEMN LA O LECTURĂ

În ziua aniversării lui W. Z. Foster

Rîndurile acestea văd lumina tiparului în ziua în care William Z. Foster, vechi luptător al mişcării muncitoreşti din Statele Unite, unul din întemeietorii Partidului Comunist din Statele Unite, împlineşte 75 de ani. Numele lui Foster este apropiat tinerei noastre generaţii. Glasul lui ajunge pînă la noi înfrîngînd şi depărtările şi prigoana, ca un mesaj al Americii dornice de pace, ca un mesaj optimist, plin de patos. Foster se află la o vîrstă pe care mulţi o socotesc în apusul vieţii. Dar Foster, la 75 de ani, este tînăr. Nu-i vorba de minuni, ci de o tinereţe ce izvorăşte din faptul că el luptă de pe poziţiile cele mai înaintate — ale comunismului.

Foster este cunoscut. Nu de puţine ori datele sale biografice au putut fi întîlnite în paginile presei noastre. De aceea, ne-am gîndit că în ziua celei de a 75-a aniversări a conducătorului comunist american este utilă prezentarea uneia din cele mai importante lucrări ale sale — apărută şi în limba romînă — „Schiţă a istoriei politice a celor două Americi".

Desigur, aceste rînduri — puţine la număr — n-au pretenţia de a prezenta sub variatele ei aspecte cuprinzătoarea lucrare a lui Foster. Vom sublinia numai cîteva linii principale care străbat lucrarea. Ceea ce trebuie subliniat în primul rînd este stăruinţa lui Foster în explicarea istoriei celor două Americi de pe poziţiile învăţăturii marxist-leniniste. Povestea „lumii noi" a fost înflorită de-a lungul veacurilor. Dar istoria Americilor nu se confundă cu istoria „zgîrie norilor" de pe Broadway. Istoria Americii înseamnă istoria popoarelor ei băştinaşe, descoperirea şi explorarea ei, subjugarea de către exploatatorii străini, dezvoltarea multilaterală şi înfîrşit lupta oamenilor simpli de pe continent pentru libertate şi o viaţă mai bună. Istoria statelor americane are trăsături caracteristice comune, în ciuda aparenţelor contrarii. Descoperirea continentului american, treptata nimicire a băştinaşilor, lupta pentru stăpînirea coloniilor, războaiele revoluţionare — sînt etape ale unei istorii frămîntate, bogate în evenimente cu profunde semnificaţii.

Dezvoltarea naţiunilor americane poartă — în mare măsură — pecetea expansiunii teritoriale a Statelor Unite. Foster arată că expansioniştii din secolul al XIX-lea dovedeau dispreţ total faţă de drepturile negrilor şi ale indienilor şi o totală lipsă de consideraţie faţă de naţiunile rivale. Foster îi denumeşte premergătorii direcţi ai actualilor imperialişti din S.U.A. care, mînaţi de concepţii şovine cu privire la superioritatea rasei anglo-saxone, cred că Statele Unite au menirea de a stăpîni întreaga lume. Cel mai puternic adversar al expansiunii S.U.A. a fost Anglia. Britanicii s-au opus alipirii Floridei şi Louisianei la S.U.A., anexării Texas-ului etc.

Dezvoltarea capitalistă a găsit un teren prielnic pe continentul american. Uriaşele întinderi neexplorate posedau tot felul de materii prime necesare industriei care aşteptau doar să fie prelucrate. Prima etapă a dezvoltării industriei Statelor Unite a avut loc în decursul creşterii avîntului revoluţiei industriale, bazată în primul rînd pe descoperirea maşinii cu aburi şi pe dezvoltarea sistemului de muncă în fabrici. După cum subliniază Foster, sistemul bancar a mers în pas cu industria şi agricultura căpătînd o largă dezvoltare. Războiul civil a fost aducător de profituri fabuloase pentru capitalişti, deoarece a creat o cerere de tot felul de produse. Victoria nordului în războiul civil a fost un stimulent pentru dezvoltarea economiei, deoarece capitalismul nu a mai fost stînjenit de sclavie şi de sistemul plantaţiilor. Apărea o nouă variantă a robiei — robia salariată.

Foster arată că „sistemul industrial al Statelor Unite nu numai că a crescut cu repeziciune dar a început să aibă şi un caracter imperialist". Chiar în primii ani ai deceniului 1890 — 1900 procesul de monopolizare se desfăşura în mod rapid în industrie. Conducătorii finanţelor americane au început să arate un interes crescînd faţă de investiţiile pe pieţele străine.

Istoria expansiunii americane în anii care au urmat este în general cunoscută. Primul război mondial a întărit poziţiile monopolurilor americane. Pofta de expansiune devenea din ce în ce mai mare. După ultimul război şi pînă în zilele noastre, tendinţele de dominaţie mondială îşi găsesc expresia în politica externă agresivă a cercurilor conducătoare din S.U.A. Despre această politică se găsesc multe pagini interesante, demascatoare, în lucrarea lui Foster.

Dar America nu înseamnă numai monopolurile, politicienii acestora şi generalii lor. In America trăiesc zeci şi sute de mii de oameni ce înfruntă mizeria în umbra „zgîrie-norilor". Milioane de oameni nu cîştigă nici măcar atît încît să poată duce de pe o zi pe alta o viaţă la limitele extreme ale modestului, la hotarul cu mizeria neagră. Foster citează o declaraţie din ziarul reacţionar „New York Times" în care se arată că în 1948 — socotit în cercurile Wall Street-ului drept anul cel mai prosper din istoria ţării — 10.000.000 de familii americane aveau venituri sub minimumul de trai cel mai modest. In aceeaşi Americă în care veniturile capitaliştilor se numără cu miliardele...

In America sînt însă milioane de oameni ai muncii hotărîţi să lupte pentru drepturile lor, pentru pace şi prietenie între popoare.

Clasa muncitoare americană şi detaşamentul ei de avangardă comunist luptă spre a cuceri o viaţă fericită, liberă, pentru cei ce muncesc. In America prezentului, libertăţile democratice aparţin de domeniul unui trecut îndepărtat. Asupra continentului american s-a coborît noaptea grea a mccarthysmului. Există însă în popoarele americane forţe suficiente care să destrame această noapte. Despre aceste forţe vorbeşte de asemenea de-a lungul multor pagini William Z. Foster.

Cartea conducătorului comunist american face parte din categoria acelor lucrări ce trebuiesc studiate cu atenţie, cu grija pentru înţelegerea unei colosale bogăţii de evenimente. Rîndurile noastre nu sînt decît un îndemn la lectura „Schiţei istoriei politice a celor două Americi".

E. O.

Noi acţiuni armate ale colonialiştilor englezi în Malaya

LONDRA 24 (Agerpres). — După cum reiese din relatările corespondentului agenţiei Reuter, în ultimele zile trupele engleze, australiene şi neozeelandeze din Malaya, au intensificat operaţiunile militare împotriva participanţilor la mişcarea de eliberare naţională.

La 21 februarie, avioane de bombardament engleze, australiene şi neozeelandeze au efectuat un atac masiv împotriva unei regiuni din principatul Djehor unde, după cum se presupune, se află tabăra insurgenţilor. La 23 februarie avioane de bombardament „Lincoln" au aruncat 20 de tone de bombe asupra împrejurimilor oraşului Kuala Lumpur — capitala Federaţiei Malayeze. Imediat după aceasta, în regiunea bombardată au intrat trupele însă nu au găsit pe nimeni.

Un ziar american despre acţiunile S.U.A. de lansare a baloanelor

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: Comentînd protestele Uniunii Sovietice împotriva lansării de baloane de către Statele Unite, ziarul „Post Dispatch" care apare la Saint Louise, pune la îndoială poziţia Departamentului de Stat şi, în special, încercările lui Dulles de a face o deosebire între „baloanele meteorologice" şi celelalte feluri de baloane, lansate, chipurile, „de grupuri particulare". Ziarul exprimă părerea că „această poziţie faţă de activitatea grupurilor particulare care se ocupă de propagandă, va trebui probabil revizuită, mai ales dacă relaţiile dintre Est şi Vest se vor îmbunătăţi... Trebuie să se recunoască cu toată sinceritatea că în mod obişnuit organizaţiile particulare nu pot să se ocupe cu o activitate internaţională — ca bombardarea altor ţări cu manifeste îndreptate împotriva guvernelor acestora".

Politica U.R.S.S. sileşte S.U.A. să aibă o altă atitudine faţă de ţările slab dezvoltate

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: Comentînd cuvîntările rostite la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., observatorul ziarului „New York Herald Tribune", Lippman, recunoaşte că politica coexistenţei paşnice şi întrecerii celor două sisteme, precum şi a schimbului economic şi a colaborării cu toate ţările pe bază de egalitate şi avantaj reciproc dusă de Uniunea Sovietică creează o nouă situaţie internaţională, care sileşte S.U.A. să ţină seamă într-o măsură mai mare de interesele ţărilor slab dezvoltate.

„Lichidînd mai întîi monopolul occidentului asupra armei nucleare", Uniunea Sovietică „a lichidat acum monopolul occidentului asupra conducerii economice a ţărilor slab dezvoltate" — scrie observatorul. Uniunea Sovietică a devenit „cu totul capabilă să ne concureze", subliniază Lippman, şi activitatea sa economică „nu mai poate fi oprită la frontierele Orientului Mijlociu, Asiei de Sud şi Africii şi, probabil, nici la frontierele Americii Latine".

Lippman subliniază că în urma schimbărilor în poziţia internaţională a U.R.S.S. „pentru Statele Unite devine imposibil să obţină promisiuni politice în schimbul acordurilor de ajutor economic şi al acordurilor militare sau să obţină acceptarea condiţiilor financiare şi economice americane". Noii situaţii, încheie autorul, „nu i se poate face faţă prin alocări de fonduri mari suplimentare pentru ajutorarea statelor străine".

Noutăţi despre tineretul lumii

„In Algeria fascismul nu va trece"

PARIS 24. — Corespondentul Agerpres transmite:

In seara de 23 februarie a avut loc la Paris, în sala „Mutualite" un mare miting organizat de comitetul anti-colonialist al studenţilor francezi şi din teritoriile de peste mări. La acest miting au participat sute de studenţi francezi şi reprezentanţi ai organizaţiilor studenţilor de culoare, precum şi numeroşi reprezentanţi ai organizaţiilor de stînga ale studenţilor.

Delegaţia studenţilor şi tinerilor algerieni, care a sosit la miting, a fost primită cu nesfîrşite aplauze. Sala întreagă a scandat îndelung lozinca „In Algeria fascismul nu va trece!" şi a aprobat prin aplauze pe toţi vorbitorii care au subliniat necesitatea rezolvării neîntîrziate pe cale paşnică a problemei algeriene.

Sosirea la miting a unei delegaţii a muncitorilor, care au adus studenţilor progresişti salutul oamenilor muncii şi mesajul de solidaritate a clasei muncitoare franceze în lupta împotriva fascismului şi colonialismului, a prilejuit o caldă manifestaţie.

24

PARIS. — Potrivit relatărilor presei pariziene, situaţia militară din Algeria continuă să se agraveze. Luptele dintre trupele franceze şi detaşamentele patrioţilor algerieni nu încetează. La 22 februarie, în regiunea El-Milia a avut loc o ciocnire armată între o subunitate a regimentului 51 de infanterie francez şi patrioţii algerieni. Luptele, care s-au soldat cu morţi şi răniţi, au durat cîteva ore.

BERLIN. — La Berlin a fost încheiat între organizaţiile de comerţ exterior ale R. D. Germane şi Olanda un acord cu privire la un schimb de mărfuri în valoare de 116 milioane guldeni pe anul 1956.

DJAKARTA. — Ziarul indonezian „Duta Mas Jarakat", anunţă că primul ministru al Indoneziei Burganuddin Harahap a declarat că va depune mandatul guvernului său imediat după ce va fi dată publicităţii lista noilor deputaţi în parlament. Preşedintele comitetului central electoral, Sutardjo Hadikusnmo, a anunţat că numele noilor membri ai parlamentului vor fi publicate la 1 martie.

NEW YORK. — Un expert britanic în probleme de delicvenţă infantilă care vizitează acum S.U.A., Basil Henriquez, s-a declarat „uluit şi îngrozit" de amploarea pe care criminalitatea infantilă a luat-o în Statele Unite în răstimp de 12 ani.

CAIRO. — Ziarul „Al-Gumhuria", relatează că la invitaţia guvernului Republicii Democrate Germane la 23 februarie a sosit cu avionul la Leipzig, unde se deschide Tîrgul internaţional, Hassan Ibrahim, ministru de stat pentru problemele producţiei al Egiptului şi persoanele care îl însoţesc.

BERLIN. — In sala bibliotecii I. L. Caragiale din Berlin a avut loc în seara de 22 februarie o întîlnire a scriitorului Aurel Baranga cu oameni de artă şi cultură din R. D. Germană.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52